

USTAWA

z dnia 16 lutego 2007 r.

o ochronie konkurencji i konsumentów

robocza wersja scalona ustawy, przygotowana przez UOKiK, uwzględniająca zmiany wprowadzane ustawą z dnia 10 czerwca 2014 r. o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz ustawy – Kodeks postępowania cywilnego; przepisy dodawane w nowelizacji ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zostały naniesione pogrubioną czcionką, przepisy uchylone – przekreślone

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa warunki rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów.

2. Ustawa reguluje zasady i tryb przeciwdziałania praktykom ograniczającym konkurencję oraz praktykom naruszającym zbiorowe interesy konsumentów, a także antykonkurencyjnym koncentracjom przedsiębiorców i ich związków, jeżeli te praktyki lub koncentracje wywołują lub mogą wywoływać skutki na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Ustawa określa także organy właściwe w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów.

Art. 2. 1. Ustawa nie narusza praw przysługujących na podstawie przepisów dotyczących ochrony własności intelektualnej i przemysłowej, w szczególności przepisów o ochronie wynalazków, wzorów użytkowych i przemysłowych, topografii układów scalonych, znaków towarowych, oznaczeń geograficznych, praw autorskich i praw pokrewnych.

2. Ustawa stosuje się do zawieranych między przedsiębiorcami:

- 1) umów, w szczególności licencji, a także innych niż umowy praktyk wykonywania praw, o których mowa w ust. 1;
- 2) umów dotyczących nieujawnionych do wiadomości publicznej:
 - a) informacji technicznych lub technologicznych,
 - b) zasad organizacji i zarządzania- co do których podjęto działania zmierzające do zapobieżenia ich ujawnieniu, jeżeli skutkiem tych umów jest nieuzasadnione ograniczenie swobody działalności gospodarczej stron lub istotne ograniczenie konkurencji na rynku.

Art. 3. Przepisów ustawy nie stosuje się do ograniczeń konkurencji dopuszczonych na podstawie odrębnych ustaw.

Art. 4. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) przedsiębiorcy - rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, a także:
 - a) osobę fizyczną, osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną, organizującą lub świadcząca usługi o charakterze użytkowo publicznym, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej,

- b) osob fizyczn wykonuj c zawód we własnym imieniu i na własny rachunek lub prowadz c działalno w ramach wykonywania takiego zawodu,
 - c) osob fizyczn , która posiada kontrol , w rozumieniu pkt 4, nad co najmniej jednym przedsi biorc , cho by nie prowadziła działalno ci gospodarczej w rozumieniu przepisów o swobodzie działalno ci gospodarczej, je eli podejmuje dalsze działania podlegaj ce kontroli koncentracji, o której mowa w art. 13,
 - d) zwi zek przedsi biorców w rozumieniu pkt 2 ~~na potrzeby przepisów dotycz eych praktyk ograniczaj eych konkurencji oraz praktyk naruszaj eych zbiorowe interesy konsumentów, z wyłączeniem przepisów dotyczących koncentracji;~~
- 2) zwi zkach przedsi biorców - rozumie si przez to izby, zrzeszenia i inne organizacje zrzeszaj ce przedsi biorców, o których mowa w pkt 1, jak równie zwi zki tych organizacji;
- 3) przedsi biorcy dominuj cym - rozumie si przez to przedsi biorc , który posiada kontrol , w rozumieniu pkt 4, nad innym przedsi biorc ;
- 3a) osobie zarządzającej – rozumie się przez to kierującego przedsiębiorstwem, w szczególności osobę pełniącą funkcję kierowniczą lub wchodzącą w skład organu zarządzającego przedsiębiorcy;**
- 4) przej ciu kontroli - rozumie si przez to wszelkie formy bezpo redniego lub po redniego uzyskania przez przedsi biorc uprawnien , które osobno albo ł cznie, przy uwzgl dnieniu wszystkich okoliczno ci prawnych lub faktycznych, umo liwiaj wywieranie decyduj ego wpływu na innego przedsi biorc lub przedsi biorców; uprawnienia takie tworz w szczególno ci:
- a) dysponowanie bezpo rednio lub po rednio wi kszo ci głosów na zgromadzeniu wspólników albo na walnym zgromadzeniu, tak e jako zastawnik albo u ytkownik, b d w zarz dzie innego przedsi biorcy (przedsi biorcy zale nego), tak e na podstawie porozumie z innymi osobami,
 - b) uprawnienie do powoływania lub odwoływania wi kszo ci członków zarz du lub rady nadzorczej innego przedsi biorcy (przedsi biorcy zale nego), tak e na podstawie porozumie z innymi osobami,
 - c) członkowie jego zarz du lub rady nadzorczej stanowi wi cej ni połow członków zarz du innego przedsi biorcy (przedsi biorcy zale nego),
 - d) dysponowanie bezpo rednio lub po rednio wi kszo ci głosów w spółce osobowej zale nej albo na walnym zgromadzeniu spółdzielni zale nej, tak e na podstawie porozumie z innymi osobami,
 - e) prawo do całego albo do cz ci mienia innego przedsi biorcy (przedsi biorcy zale nego),
 - f) umowa przewiduj ca zarz dzanie innym przedsi biorc (przedsi biorc zale nym) lub przekazywanie zysku przez takiego przedsi biorc ;
- 5) porozumieniach - rozumie si przez to:
- a) umowy zawierane mi dzy przedsi biorcami, mi dzy zwi zkami przedsi biorców oraz mi dzy przedsi biorcami i ich zwi zkami albo niektóre postanowienia tych umów,
 - b) uzgodnienia dokonane w jakiegokolwiek formie przez dwóch lub wi cej przedsi biorców lub ich zwi zki,
 - c) uchwały lub inne akty zwi zków przedsi biorców lub ich organów statutowych;
- ~~6) porozumieniach dystrybucyjnych – rozumie się przez to porozumienia zawierane mi dzy przedsi biorcami działaj cymi na ró nych szczeblach obrotu, których celem jest zakup towarów dokonywany z zamiarem ich dalszej odsprzeda y;~~
- 7) towarach - rozumie si przez to rzeczy, jak równie energi , papiery warto ciowe i inne prawa maj tkowe, usługi, a tak e roboty budowlane;

- 8) cenach - rozumie się przez to ceny, jak również opłaty o charakterze cen, marża handlowe, prowizje i narzuty do cen;
- 9) rynku wewnętrzym - rozumie się przez to rynek towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jako są uznawane przez ich nabywców za substytuty oraz są oferowane na obszarze, na którym, ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczne różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji;
- 10) pozycji dominującej - rozumie się przez to pozycję przedsiębiorcy, która umożliwia mu zapobieganie skutecznej konkurencji na rynku wewnętrzym przez stworzenie mu możliwości działania w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz konsumentów; domniemywa się, że przedsiębiorca ma pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku wewnętrzym przekracza 40 %;
- 11) konkurentach - rozumie się przez to przedsiębiorców, którzy wprowadzają lub mogą wprowadzać albo nabywają lub mogą nabywać, w tym samym czasie, towary na rynku wewnętrzym;
- 12) konsumentach - rozumie się przez to konsumenta w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.);
- 13) organizacjach konsumenckich - rozumie się przez to niezależne od przedsiębiorców i ich związków organizacje społeczne, do których zadań statutowych należy ochrona interesów konsumentów; organizacje konsumenckie mogą prowadzić działalność gospodarczą na zasadach ogólnych, o ile dochód z działalności wyłącznie realizacji celów statutowych;
- 14) grupie kapitałowej - rozumie się przez to wszystkich przedsiębiorców, którzy są kontrolowani w sposób bezpośredni lub pośredni przez jednego przedsiębiorcę, w tym również tego przedsiębiorcę;
- ~~15) przychodzie - rozumie się przez to przychód uzyskany w roku podatkowym poprzedzającym dzień wszczęcia postępowania na podstawie ustawy, w rozumieniu obowiązujących przepisów o podatku dochodowym;~~
- 16) przeciwnym wynagrodzeniu - rozumie się przez to przeciwnie miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw za ostatni miesiąc kwartału poprzedzającego wydanie decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, ogłaszane przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie odrębnych przepisów;
- 16a) roku obrotowym – rozumie się przez to rok obrotowy w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330 i 613);**
- 17) tajemnicy przedsiębiorstwa - rozumie się przez to tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503, z późn. zm.);
- 18) Prezesie Urzędu - rozumie się przez to Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- ~~19) Traktacie WE - rozumie się przez to Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską (Dz. Urz. WE C 325 z 24.12.2002);~~
- 20) rozporządzeniu nr 1/2003/WE - rozumie się przez to rozporządzenie Rady nr 1/2003/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu WE (Dz. Urz. UE L 1 z 04.01.2003, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 08, t. 02, str. 205);
- 21) rozporządzeniu nr 139/2004/WE - rozumie się przez to rozporządzenie Rady nr 139/2004/WE z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorców (Dz. Urz. UE L 024 z 29.01.2004, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 08, t. 03, str. 40);

22) rozporządzeniu nr 2006/2004/WE - rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2006/2004/WE z dnia 27 października 2004 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów ("Rozporządzenie w sprawie współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów") (Dz. Urz. UE L 364 z 9.12.2004).

Art. 5. Przeliczenie wartości euro oraz innych walut obcych na złote oraz wartości złotego na euro jest dokonywane ~~Wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote~~ według kursu redniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok zgłoszenia zamiaru koncentracji lub nałożenia kary.

DZIAŁ II

Zakaz praktyk ograniczających konkurencję

Rozdział 1

Zakaz porozumień ograniczających konkurencję

Art. 6. 1. Zakazane są porozumienia, których celem lub skutkiem jest wyeliminowanie, ograniczenie lub naruszenie w inny sposób konkurencji na rynku właściwym, polegające w szczególności na:

- 1) ustalaniu, bezpo rednio lub po rednio, cen i innych warunków zakupu lub sprzedaży towarów;
- 2) ograniczaniu lub kontrolowaniu produkcji lub zbytu oraz postępie technicznego lub inwestycji;
- 3) podziale rynków zbytu lub zakupu;
- 4) stosowaniu w podobnych umowach z osobami trzecimi warunków lub niejednorodnych warunków umów, stwarzających tym osobom zniekształcone warunki konkurencji;
- 5) uzależnieniu zawarcia umowy od przyjęcia lub spełnienia przez drugą stronę innego wiadczenia, niemającego rzeczowego ani zwyczajowego związku z przedmiotem umowy;
- 6) ograniczaniu dostępu do rynku lub eliminowaniu z rynku przedsiębiorców nieobjętych porozumieniem;
- 7) uzgadnianiu przez przedsiębiorców przystępujących do przetargu lub przez tych przedsiębiorców i przedsiębiorcę będącego organizatorem przetargu warunków składanych ofert, w szczególności zakresu prac lub ceny.

2. Porozumienia, o których mowa w ust. 1, są w całości lub w odpowiedniej części nieważne, z zastrzeżeniem art. 7 i 8.

Art. 6a. W przypadku stwierdzenia naruszenia przez przedsiębiorcę zakazów określonych w art. 6 ust. 1 pkt 1-6 ustawy lub w art. 101 ust. 1 lit. a-e Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zwanego dalej „TFUE”, odpowiedzialności podlega również osoba zarządzająca, która w ramach sprawowania swojej funkcji w czasie trwania stwierdzonego naruszenia tych zakazów, umyślnie dopuściła przez swoje działanie lub zaniechanie do naruszenia przez tego przedsiębiorcę wymienionych zakazów.

Art. 7. Zakazu, o którym mowa w art. 6 ust. 1, nie stosuje się do porozumień zawieranych między:

- 1) konkurentami – ~~których~~ **jeżeli ich łączny udział w rynku właściwym, którego dotyczy porozumienie w roku kalendarzowym poprzedzającym zawarcie porozumienia, nie przekracza 5%**;
- 2) przedsiębiorcami, którzy nie są konkurentami - **jeżeli udział żadnego z nich w rynku posiadany przez któregośkolwiek z nich właściwym, którego dotyczy porozumienie w roku kalendarzowym poprzedzającym zawarcie porozumienia, nie przekracza 10%**.

2. Zakazu, o którym mowa w art. 6 ust. 1, nie stosuje się również, w przypadku gdy udziały w rynku właściwym określone w ust. 1 nie zostały przekroczone o więcej, niż dwa punkty procentowe w okresie dwóch kolejnych lat kalendarzowych w czasie trwania porozumienia. Przepisów ust. 1 nie stosuje się do przypadków określonych w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 i 7.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do przypadków określonych w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 i 7.

Art. 8. 1. Zakazu, o którym mowa w art. 6 ust. 1, nie stosuje się do porozumienia, które jednocześnie nie:

- 1) przyczyniają się do polepszenia produkcji, dystrybucji towarów lub do postępu technicznego lub gospodarczego;
- 2) zapewniają nabywcy lub użytkownikowi odpowiedni rezultat wynikający z porozumienia korzyści;
- 3) nie nakładają na zainteresowanych przedsiębiorców ograniczeń, które nie są niezbędne do osiągnięcia tych celów;
- 4) nie stwarzają tym przedsiębiorcom możliwości wyeliminowania konkurencji na rynku właściwym w zakresie znacznej części określonych towarów.

2. Ciążyć udowodnienia okoliczności, o których mowa w ust. 1, spoczywa na przedsiębiorcy.

3. Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, wyłaczyć określone rodzaje porozumienia spełniające przesłanki, o których mowa w ust. 1, spod zakazu, o którym mowa w art. 6 ust. 1, biorąc pod uwagę korzyści, jakie mogą przynieść określone rodzaje porozumienia. W rozporządzeniu Rada Ministrów określi:

- 1) warunki, jakie muszą być spełnione, aby porozumienie mogło być uznane za wyłączone spod zakazu;
- 2) klauzule, których występowanie w porozumieniu stanowi naruszenie art. 6;
- 3) okres obowiązywania wyłączenia

oraz może określić klauzule, których występowanie w porozumieniu nie uznaje się za naruszenie art. 6.

Rozdział 2

Zakaz nadużywania pozycji dominującej

Art. 9. 1. Zakazane jest nadużywanie pozycji dominującej na rynku właściwym przez jednego lub kilku przedsiębiorców.

2. Nadużywanie pozycji dominującej polega w szczególności na:

- 1) bezpodstawnym lub podstępem narzucaniu nieuczciwych cen, w tym cen nadmiernie wygórowanych albo rażąco niskich, odległych terminów płatności lub innych warunków zakupu albo sprzedaży towarów;
- 2) ograniczeniu produkcji, zbytu lub postępu technicznego ze szkód dla kontrahentów lub konsumentów;
- 3) stosowaniu w podobnych umowach z osobami trzecimi nieuczciwych lub niejednorodnych warunków umów, stwarzających tym osobom stworzone warunki konkurencji;

- 4) uzależnieniu zawarcia umowy od przyjęcia lub spełnienia przez drugą stronę innego świadczenia, niemającego rzeczowego ani zwyczajowego związku z przedmiotem umowy;
 - 5) przeciwdziałaniu kształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji;
 - 6) narzucaniu przez przedsiębiorcy określonych warunków umów, przynoszących im nieuzasadnione korzyści;
 - 7) podziale rynku według kryteriów terytorialnych, asortymentowych lub podmiotowych.
3. Czynności prawne będące przejawem nadużywania pozycji dominującej są w całości lub w odpowiedniej części nieważne.

Rozdział 3

Decyzje w sprawach praktyk ograniczających konkurencję

Art. 10. 1. Prezes Urzędu wydaje decyzję o uznaniu praktyki za ograniczającą konkurencję i nakazuje zaniechanie jej stosowania, jeżeli stwierdzi naruszenie zakazu ~~zakazów określonego~~ **określonych** w art. 6 lub w art. 9 ustawy lub w **art. 101 lub w art. 102** TFUE ~~art. 81 lub 82 Traktatu WE~~.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes Urzędu nakazuje zaniechanie stosowania praktyki naruszającej zakazy, o których mowa w art. 6 lub w art. 9 ustawy lub w art. **101** lub w art. 102 TFUE, jeżeli do czasu wydania decyzji praktyka ta nie została zaprzestana.

3. Ciężar udowodnienia, że praktyka naruszająca zakazy, o których mowa w art. 6 lub w art. 9 ustawy lub w art. 101 lub w art. 102 TFUE, została zaprzestana, spoczywa na przedsiębiorcy.

4. Prezes Urzędu może w decyzji, o której mowa w ust. 1, nakazać w celu zaniechania stosowania praktyki lub usunięcia jej skutków, zastosowanie środków polegających w szczególności na:

- 1) udzieleniu licencji praw własności intelektualnej na niedyskryminacyjnych warunkach;
- 2) umożliwieniu dostępu do określonej infrastruktury na niedyskryminacyjnych warunkach;
- 3) zmianie umowy;
- 4) zapewnieniu innym podmiotom dostawy określonych produktów lub świadczenia określonych usług na niedyskryminacyjnych warunkach.

5. W przypadku gdy środki, o których mowa w ust. 4, mogłyby okazać się nieskuteczne albo skuteczne lecz bardziej uciążliwe dla przedsiębiorcy, Prezes Urzędu może w decyzji, o której mowa w ust. 1, nakazać zastosowanie środka polegającego na powierzeniu wykonywania określonej działalności gospodarczej, w tym wykonywania tej działalności na różnych szczeblach obrotu, poszczególnym podmiotom w ramach grupy kapitałowej lub odrębnym jednostkom organizacyjnym w ramach struktury przedsiębiorcy.

6. Środki, o których mowa w ust. 4 i 5, powinny być proporcjonalne do wagi i rodzaju naruszenia i konieczne do jego zakończenia lub usunięcia jego skutków.

7. Przed wydaniem decyzji nakazującej zastosowanie środków, o których mowa w ust. 4 i 5, Prezes Urzędu informuje przedsiębiorcę o zamiarze zastosowania określonych środków. Przedsiębiorca może przedstawić stanowisko do planowanych środków w terminie 14 dni od dnia doręczenia informacji.

8. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes Urzędu może określić termin realizacji środków, o których mowa w ust. 4 i 5, uwzględniając wagę i rodzaj naruszenia oraz zastosowany środek.

9. W przypadku nakazania zastosowania środków, o których mowa w ust. 4 i 5, Prezes Urzędu w decyzji, o której mowa w ust. 1, nakłada na przedsiębiorcę obowiązek składania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu realizacji tych środków.

~~Art. 11. (uchylony) 1. Nie wydaje się decyzji, o której mowa w art. 10, jeżeli zachowanie rynkowe przedsiębiorcy przestało naruszać zakazy określone w art. 6 lub 9 ustawy lub w art. 81 lub 82 Traktatu WE.~~

~~2. W przypadku określonym w ust. 1 Prezes Urzędu wydaje decyzję o uznaniu praktyki za ograniczającą konkurencję i stwierdza zaniechanie jej stosowania.~~

~~3. Ciar udowodnienia okoliczności, o których mowa w ust. 1, spoczywa na przedsiębiorcy.~~

Art. 12. 1. Jeżeli w toku postępowania antymonopolowego zostanie uprawdopodobnione - na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych w zawiadomieniu lub innych podstawach wszczęcia postępowania z urzędu - że został naruszony zakaz **zostały naruszone zakazy, o którym **których** mowa w art. 6 lub **art. 9** ustawy lub w **art. 101 lub art. 102** TFUE ~~art. 81 lub 82 Traktatu WE~~, a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tego zakazu **tych zakazów**, zobowiązuje się do podjęcia lub zaniechania określonych działań **w celu zakończenia naruszenia lub usunięcia jego skutków** ~~zmiierzających do zapobieżenia tym naruszeniom~~, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, zobowiązać przedsiębiorcę do wykonania tych zobowiązań. **W przypadku, gdy przedsiębiorca zaprzestał naruszania zakazów, o których mowa w art. 6 lub art. 9 ustawy lub w art. 101 lub art. 102 TFUE, i zobowiąże się do usunięcia skutków tego naruszenia, zdanie pierwsze stosuje się odpowiednio.****

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes Urzędu może określić termin wykonania zobowiązań.

3. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes Urzędu nakłada na przedsiębiorcę obowiązek składania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu realizacji zobowiązań.

4. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, nie stosuje się **przepisów art. 10 i 11 oraz, art. 106 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz art. 106a**, z zastrzeżeniem ust. 7.

5. Prezes Urzędu może, z urzędu, uchylić decyzję, o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy:

- 1) została ona wydana w oparciu o nieprawdziwe, niekompletne lub wprowadzające w błąd informacje lub dokumenty;
- 2) przedsiębiorca nie wykonuje zobowiązań lub obowiązków, o których mowa w ust. 1-3.

6. Prezes Urzędu może, za zgodą przedsiębiorcy, z urzędu, uchylić decyzję, o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy nastąpiła zmiana okoliczności mających istotny wpływ na wydanie decyzji.

7. W przypadku uchylecia decyzji Prezes Urzędu orzeka co do istoty sprawy.

Art. 12a. Prezes Urzędu może stwierdzić, że osoba zarządzająca, o której mowa w art. 6a, umyślnie dopuściła przez swoje działanie lub zaniechanie do naruszenia przez przedsiębiorcę zakazów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-6 ustawy lub w art. 101 ust. 1 lit. a-e TFUE, wyłącznie w decyzji, o której mowa w art. 10 ust. 1, w przypadku gdy w decyzji tej zostaje nałożona na przedsiębiorcę kara pieniężna, o której mowa w art. 106 ust. 1 pkt 1 lub 2.

DZIAŁ III

Koncentracje przedsiębiorców

Rozdział 1

Kontrola koncentracji

Art. 13. 1. Zamiar koncentracji podlega zgłoszeniu Prezesowi Urzędu, jeżeli:

- 1) łączny wiatowy obrót przedsiębiorców uczestniczących w koncentracji w roku obrotowym poprzedzającym rok zgłoszenia przekracza równowartość 1.000.000.000 euro lub
- 2) łączny obrót na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przedsiębiorców uczestniczących w koncentracji w roku obrotowym poprzedzającym rok zgłoszenia przekracza równowartość 50.000.000 euro.

2. Obowiązek wynikający z ust. 1 dotyczy zamiaru:

- 1) połączenia dwóch lub więcej samodzielnych przedsiębiorców;
- 2) przejęcia - przez nabycie lub objęcie akcji, innych papierów wartościowych, udziałów lub w jakikolwiek inny sposób - bezpośrednio lub pośrednio nad jednym lub więcej przedsiębiorcami przez jednego lub więcej przedsiębiorców;
- 3) utworzenia przez przedsiębiorców wspólnego przedsiębiorcy;
- 4) nabycia przez przedsiębiorcę części mienia innego przedsiębiorcy (całości lub części przedsiębiorstwa), jeżeli obrót realizowany przez to mienie w którymkolwiek z dwóch lat obrotowych poprzedzających zgłoszenie przekroczył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej równowartość 10.000.000 euro.

Art. 14. Nie podlega zgłoszeniu zamiar koncentracji:

- 1) jeżeli obrót przedsiębiorcy, nad którym ma nastąpić przejęcie kontroli, zgodnie z art. 13 ust. 2 pkt 2, nie przekroczył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w żadnym z dwóch lat obrotowych poprzedzających zgłoszenie równowartości 10.000.000 euro;
- 1a) jeżeli obrót żadnego z przedsiębiorców, o których mowa w art. 13 ust. 2 pkt 1 lub 3, nie przekroczył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w żadnym z dwóch lat obrotowych poprzedzających zgłoszenie równowartości 10.000.000 euro;**
- 1b) polegającej na przejęciu kontroli nad przedsiębiorcą lub przedsiębiorcami należącymi do jednej grupy kapitałowej oraz jednocześnie nabyciu części mienia przedsiębiorcy lub przedsiębiorców należących do tej grupy kapitałowej - jeżeli obrót przedsiębiorcy lub przedsiębiorców, nad którymi ma nastąpić przejęcie kontroli, i obrót realizowany przez nabywane części mienia nie przekroczył łącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w żadnym z dwóch lat obrotowych poprzedzających zgłoszenie równowartości 10.000.000 euro;**
- 2) polegającej na czasowym nabyciu lub objęciu przez instytucję finansową akcji albo udziałów w celu ich odsprzedaży, jeżeli przedmiotem działalności gospodarczej tej instytucji jest prowadzone na własny lub cudzy rachunek inwestowanie w akcje albo udziały innych przedsiębiorców, pod warunkiem, że odsprzedaż nastąpi przed upływem roku od dnia nabycia lub objęcia, oraz że:
 - a) instytucja ta nie wykonuje praw z tych akcji albo udziałów, z wyjątkiem prawa do dywidendy, lub
 - b) wykonuje te prawa wyłącznie w celu przygotowania odsprzedaży całości lub części przedsiębiorstwa, jego majątku lub tych akcji albo udziałów;
- 3) polegającej na czasowym nabyciu lub objęciu przez przedsiębiorcę akcji lub udziałów w celu zabezpieczenia wierzytelności, pod warunkiem że nie będzie on wykonywał praw z tych akcji lub udziałów, z wyjątkiem prawa do ich sprzedaży;

- 4) następuje w toku postępowania upadłościowego, z wyłączeniem przypadków, gdy zamierzający przejąć kontrolę lub nabywający część mienia jest konkurentem albo należy do grupy kapitałowej, do której należy konkurenci przedsiębiorcy przejmowanego **lub którego część mienia jest nabywana;**
- 5) przedsiębiorcy należących do tej samej grupy kapitałowej.

Art. 15. Dokonanie koncentracji przez przedsiębiorcę zależnego uważa się za jej dokonanie przez przedsiębiorcę dominującego.

Art. 16. 1. Obrót, o którym mowa w art. 13 ust. 1, obejmuje obrót zarówno przedsiębiorców bezpośrednio uczestniczących w koncentracji, jak i pozostałych przedsiębiorców należących do grup kapitałowych, do których należy przedsiębiorcy bezpośrednio uczestniczący w koncentracji.

2. W przypadkach, o których mowa w art. 13 ust. 2 pkt 2 i 4, obrót, o którym mowa w art. 13 ust. 1, obejmuje obrót przedsiębiorców przejmujących kontrolę lub nabywających część mienia i pozostałych przedsiębiorców należących do grup kapitałowych, do których należą ci przedsiębiorcy oraz obrót realizowany przez nabywaną część mienia lub przedsiębiorców, nad którymi jest przejmowana kontrola i ich przedsiębiorców zależnych.

3. Obrót, o którym mowa w art. 13 ust. 1, obejmuje również część obrotu przedsiębiorców:

- 1) nad którymi przedsiębiorcy bezpośrednio uczestniczący w koncentracji lub przedsiębiorcy należący do grup kapitałowych, do których należą przedsiębiorcy bezpośrednio uczestniczący w koncentracji, sprawują kontrolę wspólnie z innym przedsiębiorcą lub przedsiębiorcami - proporcjonalnie do liczby przedsiębiorców sprawujących kontrolę. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio;
- 2) którzy sprawują wspólnie kontrolę nad grupą kapitałową, do której należy przedsiębiorca bezpośrednio uczestniczący w koncentracji - proporcjonalnie do liczby przedsiębiorców sprawujących kontrolę. Przepisy pkt 1 oraz ust. 1 stosuje się odpowiednio.

4. 2- Obrót, o którym mowa w art. 14 pkt 1, obejmuje obrót zarówno przedsiębiorcy, nad którym ma zostać przejęta kontrola, jak i jego przedsiębiorców zależnych. Jeżeli przedsiębiorca, nad którym ma zostać przejęta kontrola lub jego przedsiębiorcy zależni sprawują kontrolę nad przedsiębiorcą wspólnie z innym przedsiębiorcą lub przedsiębiorcami, przepis ust. 3 pkt 1 stosuje się odpowiednio.

5. Jeżeli jednocześnie lub w okresie nie dłuższym niż 2 lata:

- 1) następuje przejście kontroli nad co najmniej dwoma przedsiębiorcami należącymi do tej samej grupy kapitałowej - obrót, o którym mowa w art. 14 pkt 1, obejmuje łącznie obrót wszystkich tych przedsiębiorców, jak i ich przedsiębiorców zależnych;
- 2) przedsiębiorca nabywa części mienia należące do innego przedsiębiorcy lub przedsiębiorców należących do tej samej grupy kapitałowej - obrót, o którym mowa w art. 13 ust. 2 pkt 4, obejmuje łączny obrót zrealizowany przez wszystkie te części mienia;
- 3) następuje przejście kontroli nad przedsiębiorcą lub przedsiębiorcami należącymi do jednej grupy kapitałowej oraz nabycie części mienia przedsiębiorcy lub przedsiębiorców należących do tej grupy kapitałowej - obrót, o którym mowa w art. 14 pkt 1b, obejmuje łącznie obrót wszystkich przedsiębiorców, nad którymi jest przejmowana kontrola i ich przedsiębiorców zależnych oraz obrót realizowany przez wszystkie nabywane części mienia.

Art. 17. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania obrotu przedsiębiorców na potrzeby ustalenia obowiązku zgłoszenia zamiaru koncentracji Prezesowi Urzędu, o którym mowa w art. 13 i art. 14 pkt 1, uwzględniając specyfik działalności prowadzonej przez przedsiębiorców **działalności**, a także w szczególności zasady rachunkowości odnoszące się do poszczególnych kategorii przedsiębiorców, w tym do banków, ubezpieczycieli i funduszy inwestycyjnych.

Rozdział 2

Decyzje w sprawach koncentracji

Art. 18. Prezes Urzędu, w drodze decyzji, wydaje zgodę na dokonanie koncentracji, w wyniku której konkurencja na rynku nie zostanie istotnie ograniczona, w szczególności przez powstanie lub umocnienie pozycji dominującej na rynku.

Art. 19. 1. Prezes Urzędu, w drodze decyzji, wydaje zgodę na dokonanie koncentracji, gdy - po spełnieniu przez przedsiębiorców zamierzających dokonać koncentracji warunków określonych w ust. 2 - konkurencja na rynku nie zostanie istotnie ograniczona, w szczególności przez powstanie lub umocnienie pozycji dominującej na rynku.

2. Prezes Urzędu może na przedsiębiorcę lub przedsiębiorców zamierzających dokonać koncentracji nałożyć obowiązek lub przyjąć ich zobowiązanie, w szczególności ci do:

- 1) zbycia całości lub części majątku jednego lub kilku przedsiębiorców,
 - 2) wyzbycia się kontroli nad określonym przedsiębiorcą lub przedsiębiorcami, w szczególności przez zbycie określonego pakietu akcji lub udziałów, lub odwołania z funkcji członka organu zarządzającego lub nadzorczego jednego lub kilku przedsiębiorców,
 - 3) udzielenia licencji praw wyłącznych konkurentowi
- określając w decyzji, o której mowa w ust. 1, termin spełnienia warunków.

3. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes Urzędu nakłada na przedsiębiorcę lub przedsiębiorców obowiązek składania, w wyznaczonym terminie, informacji o realizacji tych warunków.

4. Prezes Urzędu, na wniosek przedsiębiorcy, na którego nałożono obowiązek spełnienia warunków określonych w ust. 2, wydaje postanowienie o nieudostępnianiu, do dnia spełnienia tych warunków, jednak nie później niż do upływu terminu do ich spełnienia, decyzji, o której mowa w ust. 1, w zakresie dotyczącym terminu spełnienia tych warunków. Na postanowienie Prezesa Urzędu nie przysługuje zażalenie.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, Prezes Urzędu nie publikuje i nie podaje w inny sposób do publicznej wiadomości decyzji w zakresie określonym w ust. 4. W zakresie tym decyzja nie podlega również udostępnieniu w trybie przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.).”

6. Wydanie postanowienia, o którym mowa w ust. 4, nie wyłącza obowiązków informacyjnych przedsiębiorcy określonych w odrębnych przepisach.

Art. 20. 1. Prezes Urzędu zakazuje, w drodze decyzji, dokonania koncentracji, w wyniku której konkurencja na rynku zostanie istotnie ograniczona, w szczególności przez powstanie lub umocnienie pozycji dominującej na rynku.

2. Prezes Urzędu wydaje, w drodze decyzji, zgodę na dokonanie koncentracji, w wyniku której konkurencja na rynku zostanie istotnie ograniczona, w szczególności przez powstanie lub umocnienie pozycji dominującej na rynku, w przypadku gdy odstąpienie od zakazu koncentracji jest uzasadnione, a w szczególności ci:

- 1) przyczyni się ona do rozwoju ekonomicznego lub postępu technicznego;
- 2) może ona wywrzeć pozytywny wpływ na gospodarkę narodową.

Art. 21. 1. Prezes Urzędu może uchylić decyzje, o których mowa w art. 18, art. 19 ust. 1 i w art. 20 ust. 2, jeżeli zostały one oparte na niezetelnych informacjach, za które są odpowiedzialni przedsiębiorcy uczestniczący w koncentracji, lub jeżeli przedsiębiorcy nie spełniają warunków, o których mowa w art. 19 ust. 2 i 3. W przypadku uchylenia decyzji Prezes Urzędu orzeka co do istoty sprawy.

2. Jeżeli w przypadkach, o których mowa w ust. 1, koncentracja została już dokonana, a przywrócenie konkurencji na rynku nie jest możliwe w inny sposób, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, określić termin jej wykonania na warunkach określonych w decyzji, nakazując w szczególności:

- 1) podział posiadzonego przedsiębiorcy na warunkach określonych w decyzji;
- 2) zbycie całości lub części majątku przedsiębiorcy;
- 3) zbycie udziałów lub akcji zapewniających kontrolę nad przedsiębiorcą lub przedsiębiorcami lub rozwiązanie spółki, nad którą przedsiębiorcy sprawują wspólną kontrolę.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 2, nie może być wydana po upływie 5 lat od dnia dokonania koncentracji.

4. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio w przypadku niezgłoszenia Prezesowi Urzędu zamiaru koncentracji, o którym mowa w art. 13 ust. 1, oraz w przypadku niewykonania decyzji o zakazie koncentracji.

Art. 22. 1. Decyzje, o których mowa w art. 18 i art. 19 ust. 1 lub art. 20 ust. 2, wygasają, jeżeli w terminie 2 lat od dnia ich wydania koncentracja nie została dokonana.

2. Prezes Urzędu może, na wniosek przedsiębiorcy uczestniczącego w koncentracji **złożony nie później niż 30 dni przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1,** przedłużyć, w drodze postanowienia, ~~ten termin, o którym mowa w ust. 1,~~ o rok, jeżeli przedsiębiorca wykazuje, że nie nastąpiła zmiana okoliczności, w wyniku której koncentracja może spowodować istotne ograniczenie konkurencji na rynku.

3. Przed wydaniem postanowienia o przedłużeniu terminu, o którym mowa w ust. 1, Prezes Urzędu może przeprowadzić postępowanie wyjaśniające.

4. W przypadku wydania postanowienia o odmowie przedłużenia terminu, o którym mowa w ust. 1, dokonanie koncentracji po upływie tego terminu wymaga zgłoszenia zamiaru koncentracji Prezesowi Urzędowi i uzyskania zgody na jej dokonanie na zasadach i w trybie określonych w ustawie.

Art. 23. Prezes Urzędu na wniosek instytucji finansowej może przedłużyć, w drodze decyzji, termin, o którym mowa w art. 14 pkt 2, jeżeli instytucja ta udowodni, że odsprzedaż akcji albo udziałów nie była w praktyce możliwa lub uzasadniona ekonomicznie przed upływem roku od dnia ich nabycia.

DZIAŁ IV

Zakaz praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów

Rozdział 1

Praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów

Art. 24. 1. Zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

2. Przez praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności:

- 1) stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.);
- 2) naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji;
- 3) nieuczciwe praktyki rynkowe lub czyny nieuczciwej konkurencji.

3. Nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów.

Art. 25. Ochrona zbiorowych interesów konsumentów przewidziana w ustawie nie wyłącza ochrony wynikającej z innych ustaw, w szczególności z przepisów o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym i przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Przepisów ustawy nie stosuje się do spraw o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone.

Rozdział 2

Decyzje w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów

Art. 26. 1. Prezes Urzędu wydaje decyzję o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazuje zaniechanie jej stosowania, jeżeli stwierdzi naruszenie zakazu określonego w art. 24.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes Urzędu może określić środki usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów w celu zapewnienia wykonania nakazu, w szczególności zobowiązuje przedsiębiorcę do złożenia jedнокrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonej w decyzji. Może również nakazać publikację decyzji w całości lub w części na koszt przedsiębiorcy.

Art. 27. 1. Nie wydaje się decyzji, o której mowa w art. 26, jeżeli przedsiębiorca zaprzestał stosowania praktyki, o której mowa w art. 24.

2. W przypadku określonym w ust. 1 Prezes Urzędu wydaje decyzję o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i stwierdza zaniechanie jej stosowania.

3. Ciężar udowodnienia okoliczności, o których mowa w ust. 1, spoczywa na przedsiębiorcy.

4. Przepis art. 26 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 28. 1. Jeżeli w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione - na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 100 ust. 1, lub ~~innych informacji~~ innych podstaw wszczynania postępowania - ~~został naruszony zakaz, o którym mowa w art. 24, a przedsiębiorca stosuje praktyk~~, o której mowa w art. 24, a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tego ~~zakazu~~ ~~przepisu~~, zobowiązuje się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do **zakończenia naruszenia lub usunięcia jego skutków** ~~zapobieżenia tym naruszeniom~~, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, **zobowiązać przedsiębiorcę do należytego wykonania tych zobowiązań**. **W przypadku, gdy przedsiębiorca zaprzestał naruszania zakazu, o którym mowa w art. 24,**

i zobowiąże się do usunięcia skutków tego naruszenia, zdanie pierwsze stosuje się odpowiednio.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes Urz du mo e okre li termin wykonania zobowi za **lub zobowiązać przedsiębiorcę do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonej w decyzji lub do publikacji decyzji w całości lub w części na koszt przedsiębiorcy.**

3. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes Urz du nakłada na przedsi biorc obowi zek składania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu realizacji zobowi za .

4. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, art. 26 i 27 oraz art. 106 ust. 1 pkt 4 nie stosuje si , z zastrze eniem ust. 7.

5. Prezes Urz du mo e, z urz du, uchyli decyzj , o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy:

1) została ona wydana w oparciu o nieprawdziwe, niekompletne lub wprowadzaj ce w bł d informacje lub dokumenty;

2) przedsi biorca nie wykonuje zobowi za lub obowi zków, o których mowa w ust. 1-3.

6. Prezes Urz du mo e, za zgod przedsi biorcy, z urz du uchyli decyzj , o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy nast piła zmiana okoliczno ci, maj cych istotny wpływ na wydanie decyzji.

7. W przypadku uchylenia decyzji Prezes Urz du orzeka co do istoty sprawy.

DZIAŁ V

Organizacja ochrony konkurencji i konsumentów

Rozdział 1

Prezes Urzędu

Art. 29. 1. Prezes Urz du jest centralnym organem administracji rz dowej wła ciwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów. Prezes Rady Ministrów sprawuje nadzór nad działalno ci Prezesa Urz du.

2. Prezes Urz du jest:

1) organem wykonuj cym zadania nał o one na władze pa stw członkowskich Unii Europejskiej na podstawie **art. 104 i art. 105 TFUE** ~~art. 84 i art. 85 Traktatu WE~~. W szczególno ci Prezes Urz du jest wła ciwym organem ochrony konkurencji w rozumieniu art. 35 rozporz dzenia nr 1/2003/WE;

2) jednolitym urz dem ł cznikowym w rozumieniu przepisów rozporz dzenia nr 2006/2004/WE oraz, w zakresie swoich ustawowych kompetencji, jest wła ciwym organem, o którym mowa w art. 4 ust. 1 rozporz dzenia nr 2006/2004/WE.

3. Prezes Rady Ministrów powołuje Prezesa Urz du spo ród osób wył onionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru.

3a. Stanowisko Prezesa Urz du mo e zajmowa osoba, która:

1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorz dny;

2) jest obywatelem polskim;

3) korzysta z pełni praw publicznych;

4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umy lne przest pstwo lub umy lne przest pstwo skarbowe;

5) posiada kompetencje kierownicze;

6) posiada co najmniej 6-letni sta pracy, w tym co najmniej 3-letni sta pracy na stanowisku kierowniczym;

7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Prezesa Urzędu.

3b. Informacja o naborze na stanowisko Prezesa Urzędu ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres Urzędu;
- 2) określenie stanowiska;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
- 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
- 6) termin i miejsce składania dokumentów;
- 7) informację o metodach i technikach naboru.

3c. Termin, o którym mowa w ust. 3b pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

3d. Nabór na stanowisko Prezesa Urzędu przeprowadza zespół, powołany przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie gwarantują wyłonienie najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.

3e. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 3d, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.

3f. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 3e, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.

3g. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

3h. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:

- 1) nazwę i adres Urzędu;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
- 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
- 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
- 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
- 6) skład zespołu.

3i. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:

- 1) nazwę i adres Urzędu;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
- 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.

3j. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.

4. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Urzędu. Prezes Urzędu pełni obowiązki do dnia powołania jego następcy.

5. (uchylony).

6. Prezes Urz du wykonuje swoje zadania przy pomocy Urz du Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej "Urz dem".

7. (uchylony).

8. (uchylony).

Art. 30. 1. Prezes Rady Ministrów powołuje wiceprezesów Urz du spo ród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Prezes Rady Ministrów odwołuje wiceprezesów Urz du na wniosek Prezesa Urz du.

2. Zespół przeprowadzaj cy nabór na stanowiska, o których mowa w ust. 1, powołuje Prezes Urz du.

3. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w ust. 1, stosuje si odpowiednio przepisy art. 29 ust. 3a-3j.

Art. 31. Do zakresu działania Prezesa Urz du nale y:

- 1) sprawowanie kontroli przestrzegania przez przedsi biorców przepisów ustawy;
- 2) wydawanie decyzji w sprawach praktyk ograniczaj cych konkurencj , w sprawach koncentracji przedsi biorców oraz w sprawach praktyk naruszaj cych zbiorowe interesy konsumentów, a tak e innych decyzji przewidzianych w ustawie;
- 3) prowadzenie bada stanu koncentracji gospodarki oraz zachowa rynkowych przedsi biorców;
- 4) przygotowywanie projektów rz dowych programów rozwoju konkurencji oraz projektów rz dowej polityki konsumenckiej;
- 5) współpraca z krajowymi i mi dzynarodowymi organami i organizacjami, do których zakresu działania nale y ochrona konkurencji i konsumentów;
- 6) wykonywanie zada i kompetencji organu ochrony konkurencji pa stwa członkowskiego Unii Europejskiej, okre lonych w rozporz dzeniu nr 1/2003/WE oraz w rozporz dzeniu nr 139/2004/WE;
- 7) wykonywanie zada i kompetencji wła ciwego organu oraz jednolitego urz du ł cznikowego pa stwa członkowskiego Unii Europejskiej, okre lonych w rozporz dzeniu nr 2006/2004/WE;
- 8) opracowywanie i przedkładanie Radzie Ministrów projektów aktów prawnych dotycz cych ochrony konkurencji i konsumentów;
- 9) przedkładanie Radzie Ministrów okresowych sprawozda z realizacji rz dowych programów rozwoju konkurencji i polityki konsumenckiej;
- 10) współpraca z organami samorz du terytorialnego, w zakresie wynikaj cym z rz dowej polityki konsumenckiej;
- 11) (uchylony) ~~inicjowanie bada towarów, wykonywanych przez organizacje konsumenckie;~~
- 12) opracowywanie i wydawanie publikacji oraz programów edukacyjnych popularyzuj cych wiedz o ochronie konkurencji i konsumentów;
- 13) wyst powanie do przedsi biorców w sprawach ochrony praw i interesów konsumentów;
- 14) realizacja zobowi za mi dzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie współpracy i wymiany informacji w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów oraz pomocy publicznej;
- 15) gromadzenie i upowszechnianie orzecznictwa w sprawach z zakresu ochrony konkurencji i konsumentów, w szczególno ci przez zamieszczanie decyzji Prezesa Urz du na stronie internetowej Urz du;
- 16) współpraca z Szefem Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych w zakresie niezb dnym do realizacji jego zada ustawowych;
- 17) wykonywanie innych zada okre lonych w ustawie lub ustawach odr bnych.

Art. 31a. Prezes Urzędu może wydać i ogłosić wyjaśnienia i interpretacje mające istotne znaczenie dla stosowania przepisów w sprawach objętych zakresem działania Prezesa Urzędu. Wyjaśnienia i interpretacje są publikowane w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu.

Art. 32. (uchylony) ~~1. Prezes Urzędu wydaje Dziennik Urzędowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.~~

~~2. W Dzienniku Urzędowym Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów mogą być w całości lub w części publikowane:~~

~~1) decyzje i postanowienia Prezesa Urzędu,~~

~~2) orzeczenia Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, zwanego dalej "sądem ochrony konkurencji i konsumentów",~~

~~3) orzeczenia Sądu Apelacyjnego w sprawach dotyczących apelacji od orzeczeń sądu ochrony konkurencji i konsumentów,~~

~~4) orzeczenia Sądu Najwyższego w sprawach dotyczących skarg kasacyjnych od orzeczeń Sądu Apelacyjnego~~

~~– lub ich sentencje.~~

~~3. Publikacji, o których mowa w ust. 2, dokonuje się z pominięciem informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, jak również innych tajemnic podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów.~~

~~4. W Dzienniku Urzędowym Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zamieszcza się również informacje, komunikaty, ogłoszenia, wyjaśnienia i interpretacje mające istotne znaczenie dla stosowania przepisów w sprawach objętych zakresem działania Prezesa Urzędu.~~

Art. 33. 1. W skład Urzędu wchodzi Centrala w Warszawie, oraz delegatury Urzędu w Bydgoszczy, w Gdańsku, w Katowicach, w Krakowie, w Lublinie, w Łodzi, w Poznaniu, w Warszawie i we Wrocławiu **oraz laboratoria nadzorowane przez Prezesa Urzędu.**

2. Delegaturami Urzędu kierują dyrektorzy delegatur.

3. Prezes Rady Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, właściwość miejscową i rzeczową delegatur Urzędu w sprawach z zakresu działania Prezesa Urzędu, uwzględniając charakter i liczbę spraw występujących na danym terenie.

4. Delegatury Urzędu oprócz spraw należących do ich właściwości mogą załatwiać inne sprawy przekazane im przez Prezesa Urzędu.

5. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Prezes Urzędu może spraw należących do właściwości delegatury przejść lub przekazać do załatwienia innej delegaturze Urzędu albo spraw należących do swojej właściwości przekazać do załatwienia wskazanej delegaturze.

6. Decyzje i postanowienia w sprawach z zakresu właściwości delegatur oraz w sprawach przekazanych do załatwienia przez Prezesa Urzędu na podstawie ust. 5 dyrektorzy delegatur wydają w imieniu Prezesa Urzędu.

Art. 34. Organizację Urzędu określa statut nadany, w drodze zarządzenia, przez Prezesa Rady Ministrów.

Art. 35. 1. (uchylony).

2. (uchylony).

3. Prezes Urzędu może zlecić Inspekcji Handlowej przeprowadzenie kontroli lub realizację innych zadań należących do zakresu jego działania.

4. (uchylony).

Art. 36. (uchylony).

Rozdział 2

Samorząd terytorialny i organizacje konsumenckie

Art. 37. Zadania w dziedzinie ochrony interesów konsumentów w zakresie określonym ustawą oraz odrębnymi przepisami wykonują również: samorząd terytorialny, a także organizacje konsumenckie i inne instytucje, do których statutowych lub ustawowych zadań należy ochrona interesów konsumentów.

Art. 38. Zadaniem samorządu terytorialnego w zakresie ochrony praw konsumentów jest prowadzenie edukacji konsumenckiej ~~w szczególności ci poprzez wprowadzenie elementów wiedzy konsumenckiej do programów nauczania w szkołach publicznych.~~

Art. 39. 1. Zadania samorządu powiatowego w zakresie ochrony praw konsumentów wykonuje powiatowy (miejski) rzecznik konsumentów, zwany dalej "rzecznikiem konsumentów".

2. Powiaty mogą, w drodze porozumienia, utworzyć jedno wspólne stanowisko rzecznika konsumentów.

Art. 40. 1. Z rzecznikiem konsumentów stosunek pracy nawiązuje starosta lub w miastach na prawach powiatu prezydent miasta.

2. Rzecznikiem konsumentów może być osoba posiadająca wyższe wykształcenie, w szczególności prawnicze lub ekonomiczne, i co najmniej pięcioletni praktyk zawodowy.

3. Rzecznik konsumentów jest bezpośrednio podporządkowany staroście (prezydentowi miasta).

4. Rzecznika konsumentów wyodrębnia się organizacyjnie w strukturze starostwa powiatowego (urzędu miasta), a w powiatach powyżej 100 tys. mieszkańców i w miastach na prawach powiatu rzecznik konsumentów może wykonywać swoje zadania przy pomocy wyodrębnionego biura.

5. W pozostałym zakresie dotyczącym statusu prawnego rzecznika konsumentów stosuje się przepisy ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 223, poz. 1458).

Art. 41. (uchylony).

Art. 42. 1. Do zadań rzecznika konsumentów ~~w szczególności ci~~ należą:

- 1) zapewnienie bezpłatnego poradnictwa konsumenckiego i informacji prawnej w zakresie ochrony interesów konsumentów;
- 2) składanie wniosków w sprawie stanowienia i zmiany przepisów prawa miejscowego w zakresie ochrony interesów konsumentów;
- 3) występowanie do przedsiębiorców w sprawach ochrony praw i interesów konsumentów;
- 4) współdziałanie z właściwymi miejscowo delegaturami Urzędu, organami Inspekcji Handlowej oraz organizacjami konsumenckimi;
- 5) wykonywanie innych zadań określonych w ustawie lub w przepisach odrębnych.

2. Rzecznik konsumentów może w szczególności wytaczać powództwa na rzecz konsumentów oraz wstąpić, za ich zgodą, do toczącego się postępowania w sprawach o ochronę interesów konsumentów.

3. Rzecznik konsumentów w sprawach o wykroczenia na szkodę konsumentów jest oskarżycielem publicznym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. - Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. Nr 106, poz. 1148, z późn. zm.).

4. Przedsiębiorca, do którego zwrócił się rzecznik konsumentów, działając na podstawie ust. 1 pkt 3, jest obowiązany udzielić rzecznikowi wyjaśnień i informacji będących przedmiotem wystąpienia oraz ustosunkować się do uwag i opinii rzecznika.

5. Do rzecznika konsumentów stosuje się odpowiednio przepis art. 63 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego.

Art. 43. 1. Rzecznik konsumentów, w terminie do dnia 31 marca każdego roku, przedkłada starostwie (prezydentowi miasta) do zatwierdzenia roczne sprawozdanie ze swojej działalności w roku poprzednim oraz przekazuje je właściwiej miejscowo delegaturze Urzędu.

2. (uchylony).

3. Rzecznik konsumentów jest obowiązany przekazywać na bieżąco delegaturom Urzędu wnioski i sygnalizować problemy dotyczące ochrony konsumentów, które wymagają podjęcia działań przez organy administracji rządowej.

Art. 44. 1. Przy Prezesie Urzędu działa Krajowa Rada Rzeczników Konsumentów, zwana dalej "Radą".

2. Rada jest stałym organem opiniodawczo-doradczym Prezesa Urzędu w zakresie spraw związanych z ochroną praw konsumentów na szczeblu samorządu powiatowego.

3. Do zadań Rady należą w szczególności ci:

- 1) przedstawianie propozycji dotyczących kierunków zmian legislacyjnych w przepisach dotyczących ochrony praw konsumentów;
- 2) wyrażanie opinii w przedmiocie projektów aktów prawnych lub kierunków rządowej polityki konsumenckiej;
- 3) wyrażanie opinii w innych sprawach z zakresu ochrony konsumentów przedłożonych Radzie przez Prezesa Urzędu;
- 4) przekazywanie informacji dotyczących ochrony konsumentów, w zakresie wskazanym przez Prezesa Urzędu.

4. W skład Rady wchodzi dziewięciu rzeczników konsumentów, po jednym z obszaru właściwego miejscowo delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

5. Członków Rady powołuje i odwołuje Prezes Urzędu. Powołanie następuje na wniosek dyrektorów delegatur, o których mowa w ust. 4, za pisemną zgodą rekomendowanych rzeczników konsumentów. W przypadku ~~odwołania~~ **zaprzestania pełnienia** funkcji rzecznika konsumentów, członkostwo w Radzie wygasa.

6. Obsługę administracyjną Rady zapewnia Urząd.

7. Urząd zwraca członkom Rady koszty przejazdów na posiedzenia Rady, na zasadach określonych w przepisach w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

8. Tryb pracy Rady określa regulamin ustalony przez Prezesa Urzędu.

Art. 45. 1. Organizacje konsumenckie reprezentują interesy konsumentów wobec organów administracji rządowej i samorządowej i mogą uczestniczyć w realizacji rządowej polityki konsumenckiej.

2. Organizacje, o których mowa w ust. 1, mają w szczególności prawo do:

- 1) wyrażania opinii o projektach aktów prawnych i innych dokumentów dotyczących praw i interesów konsumentów;
- 2) opracowywania i upowszechniania konsumenckich programów edukacyjnych;
- 3) wykonywania testów produktów i usług oraz publikowania ich wyników;
- 4) wydawania czasopism, opracowań badawczych, broszur i ulotek;

- 5) prowadzenia nieodpłatnego poradnictwa konsumenckiego oraz udzielania nieodpłatnej pomocy konsumentom w dochodzeniu ich roszczeń, chyba że statut organizacji stanowi, że działalność ta jest wykonywana odpłatnie;
- 6) udziału w pracach normalizacyjnych;
- 7) realizowania zada państwowych w dziedzinie ochrony konsumentów, zleczanych przez organy administracji rządowej i samorządowej;
- 8) ubiegania się o dotacje ze środków publicznych na realizację zada , o których mowa w pkt 7.

3. Organy administracji rządowej i samorządowej są zobowiązane do zasięgnięcia opinii organizacji konsumenckich w sprawach dotyczących kierunków działania na rzecz ochrony interesów konsumentów.

Art. 46. Wysokość rocznych dotacji celowych, w rozumieniu przepisów o finansach publicznych, przekazywanych z budżetu państwa na realizację zada , o których mowa w art. 45 ust. 2 pkt 7, jest ustalana w ustawie budżetowej w części budżetu państwa, której dysponentem jest Prezes Urzędu.

DZIAŁ VI

Postępowanie przed Prezesem Urzędu

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 47. 1. Postępowanie przed Prezesem Urzędu jest prowadzone jako postępowanie wyjątkowe, postępowanie antymonopolowe lub postępowanie w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

2. Postępowanie wyjątkowe może poprzedzać wszczęcie postępowania antymonopolowego lub postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Art. 48. 1. Prezes Urzędu może wszcząć z urzędu, w drodze postanowienia, postępowanie wyjątkowe, jeżeli okoliczności wskazują na możliwość naruszenia przepisów ustawy, w sprawach dotyczących określonej gałęzi gospodarki, w sprawach dotyczących ochrony interesów konsumentów oraz w innych przypadkach, gdy ustawa tak stanowi.

2. Postępowanie wyjątkowe może mieć na celu w szczególności:

- 1) wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie przepisów ustawy uzasadniające wszczęcie postępowania antymonopolowego, w tym, czy sprawa ma charakter antymonopolowy;
- 2) wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów;
- 3) badanie rynku, w tym określenie jego struktury i stopnia koncentracji;
- 4) wstępne ustalenie istnienia obowiązku zgłoszenia zamiaru koncentracji;
- 5) ustalenie, czy miało miejsce naruszenie chronionych prawem interesów konsumentów uzasadniające podjęcie działań określonych w odrębnych ustawach.

3. Zakonieczienie postępowania wyjątkowego następuje w drodze postanowienia.

4. Postępowanie wyjątkowe nie powinno trwać dłużej niż **4 miesiące 30 dni**, a w sprawach szczególnie skomplikowanych - nie dłużej niż **5 miesięcy 60 dni** od dnia jego wszczęcia.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, przepisu ust. 4 oraz art. 35 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks post powania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z pó n. zm.) nie stosuje si .

Art. 49. 1. Post powanie antymonopolowe w sprawach praktyk ograniczaj cych konkurencj , post powanie w sprawach praktyk naruszaj cych zbiorowe interesy konsumentów oraz w sprawach nakładania kar pieni nych wszczyna si z urz du.

2. Post powanie antymonopolowe w sprawach koncentracji wszczyna si na wniosek lub z urz du.

Art. 50. 1. Przedsi biocy s obowi zani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na danie Prezesa Urz du.

2. danie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawiera :

- 1) wskazanie zakresu informacji;
- 2) wskazanie celu dania;
- 3) wskazanie terminu udzielenia informacji;
- 4) pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzaj cych w bł d.

3. Ka dy ma prawo składania na pi mie - z własnej inicjatywy lub na pro b Prezesa Urz du - wyja nie dotycz cych istotnych okoliczno ci sprawy.

Art. 51. 1. Dowodem z dokumentu w post powaniu przed Prezesem Urz du mo e by tylko oryginał dokumentu lub jego kopia po wiadczone przez organ administracji publicznej, notariusza, adwokata, radc prawnego, **doradcę podatkowego, rzecznika patentowego** lub upowa nionego pracownika przedsi biocy.

2. Dowodem w post powaniu przed Prezesem Urz du jest dokument sporz dzony w j zyku polskim, z zastrze eniem ust. 3.

3. Je eli dokument został sporz dzony w j zyku obcym, nale y przedło y tak e po wiadczone przez tłumacza przysi głętego tłumaczenie na j zyk polski tego dokumentu albo jego cz ci maj cej stanowi dowód w sprawie.

Art. 52. 1. Strona, powołuj ca si na dowód ze wiadków, jest obowi zana wskaza fakty, które maj by potwierdzone zeznaniami poszczególnych wiadków, oraz poda dane umo liwiaj ce prawidłowe wezwanie wiadka.

2. Prezes Urz du, wzywaj c wiadka, podaje w wezwaniu imi , nazwisko i miejsce zamieszkania wezwanego, miejsce i czas składania wyja nie , okre la strony i przedmiot sprawy oraz wskazuje przepisy o odpowiedzialno ci karnej za składanie fałszywych zezna .

Art. 53. 1. Zeznanie wiadka, po spisaniu do protokołu, b dzie mu odczytane i, stosownie do okoliczno ci, na podstawie jego uwag uzupełnione lub sprostowane.

2. Protokół przesłuchania wiadka podpisuje wiadek i prowadz cy przesłuchanie pracownik Urz du.

Art. 54. 1. W sprawach wymagaj cych wiadomo ci specjalnych Prezes Urz du, po wysłuchaniu wniosków stron co do liczby biegłych i ich wyboru, mo e wezwa jednego lub kilku biegłych w celu zasi gni cia ich opinii.

2. Biegłym, w rozumieniu ust. 1, mo e by równie osoba prawna wyspecjalizowana w danej dziedzinie.

Art. 55. Strona mo e da wył czenia biegłego z przyczyn, z jakich mo na da wył czenia pracownika Urz du, do uko czenia czynno ci biegłego. Strona składaj ca

wniosek o wyłączenie biegłego po rozpoczęciu przez niego czynności jest obowiązująca uprawdopodobniająca przyczyna uzasadniająca wyłączenie powstała później lub wcześniej nie była jej znana.

Art. 56. Prezes Urzędu może zarządzić okazanie biegłemu akt sprawy i przedmiotu oględzin. Przepisy art. 71 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 57. 1. Opinia biegłego powinna zawierać uzasadnienie.
2. Biegli mogą złożyć opinię pisemną.

Art. 58. 1. Prezes Urzędu przyznaje biegłym wynagrodzenie według przepisów o kosztach prowadzenia dowodu z opinii biegłego w postępowaniu sądowym, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Prezes Urzędu może nałożyć na stronę, która złożyła wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego, obowiązek wpłacenia zaliczki na poczet wydatków biegłego.

3. Jeżeli nie wydano decyzji stwierdzającej stosowanie praktyki ograniczającej konkurencję albo naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, koszty wynagrodzenia biegłego ponosi Skarb Państwa.

Art. 59. 1. Prezes Urzędu może zwrócić się o wydanie opinii do jednostki naukowej w rozumieniu przepisów o zasadach finansowania nauki.

2. W opinii jednostka wskazuje osobę albo osoby, które przeprowadziły badania i wydały opinię.

3. Przepisy art. 54-58 stosuje się odpowiednio.

Art. 60. 1. Prezes Urzędu może w toku postępowania przeprowadzić rozprawę.

2. Rozprawa, o której mowa w ust. 1, jest jawna, z zastrzeżeniem ust. 4.

3. Prezes Urzędu może wezwać na rozprawę i przesłucha strony, świadków oraz zasięgnąć opinii biegłych.

4. Rozprawa, o której mowa w ust. 1, jest niejawną, jeżeli się podczas niej rozpatrywane informacje stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa, jak również inne tajemnice podlegające ochronie na podstawie odrębnych przepisów. Przepisy art. 153 i 154 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego stosuje się odpowiednio.

Art. 61. Prezes Urzędu może zwrócić się o przesłuchanie świadków lub o zasięgnięcie opinii biegłych do właściwego miejscowo sądu rejonowego, jeżeli przemawia za tym charakter dowodu albo względy na poważne niedogodności lub znaczne koszty przeprowadzenia dowodu. Prezes Urzędu, zwracając się do sądu o przeprowadzenie dowodu, wydaje postanowienie, w którym określa:

- 1) sąd, który ma przeprowadzić dowód;
- 2) rodzaj dowodowy;
- 3) fakty podlegające stwierdzeniu.

Art. 62. (uchylony).

Art. 63. (uchylony).

Art. 64. (uchylony).

Art. 65. (uchylony).

Art. 66. (uchylony).

Art. 67. (uchylony).

Art. 68. (uchylony).

Art. 69. 1. Prezes Urzędu, na wniosek lub z urzędu, może, w drodze postanowienia, w niezbędnym zakresie ograniczyć prawo wglądu do materiału dowodowego załączonego do akt sprawy, jeżeli udostępnienie tego materiału groziłoby ujawnieniem tajemnicy przedsiębiorstwa, jak również innych tajemnic podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów.

2. Ograniczenie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy również materiałów włączonych do postępowania na podstawie art. 73 ust. 5.

3. Na postanowienie wydane na podstawie ust. 1 przysługuje zażalenie.

4. ~~Składający wniosek~~ **Wniosek** o ograniczenie prawa wglądu do materiału dowodowego **składa się wraz z uzasadnieniem** przedkłada Prezesowi Urzędu również ~~wersję dokumentu~~ **oraz wersję dokumentu** niezawierającą informacji o tym ograniczeniu, o którym mowa w ust. 1, ze stosowną adnotacją.

4a. Jeżeli wniosek nie spełnia wymagań określonych w ust. 4, Prezes Urzędu wzywa wnioskodawcę do jego uzupełnienia w wyznaczonym terminie. W przypadku nieprzedłożenia w wyznaczonym terminie wersji dokumentu, o której mowa w ust. 4, wniosek pozostawia się bez rozpoznania.

5. Stronom udostępnia się wersję dokumentu niezawierającą informacji o tym ograniczeniu, o którym mowa w ust. 1, ze stosowną adnotacją.

Art. 70. 1. Wszelkie informacje i dowody uzyskane przez Prezesa Urzędu ~~w trybie art. 409~~ **w związku z zastosowaniem art. 89a i art. 113a – 113k**, w tym informacje o wystąpieniu przedsiębiorcy **lub osoby zarządzającej** o odstąpieniu od wymierzenia kary pieniężnej lub jej obniżeniu **oraz informacje uzyskane w procedurze dobrowolnego poddania się karze pieniężnej**, nie podlegają udostępnieniu, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Prezes Urzędu udostępnia stronom informacje i dowody, o których mowa w ust. 1, przed wydaniem decyzji.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy przedsiębiorca **lub osoba zarządzająca** występujący o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej lub jej obniżenie **lub przedsiębiorca lub osoba zarządzająca przystępujący do procedury w sprawie dobrowolnego poddania się karze pieniężnej** wyrażą ~~wyrazi~~ pisemną zgodę na udostępnienie informacji i dowodów, o których mowa w ust. 1.

4. Dokumenty zawierające informacje i dowody mające charakter oświadczenia przedsiębiorcy lub osoby zarządzającej występujących o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej lub jej obniżenie oraz przedsiębiorcy lub osoby zarządzającej przystępujących do procedury dobrowolnego poddania się karze pieniężnej mogą być kopiowane przez stronę wyłącznie, gdy przedsiębiorca lub osoba zarządzająca wyrażą na to pisemną zgodę.

5. Z informacji i dowodów, o których mowa w ust. 4, mogą być sporządzane odrębne notatki o ile strona je sporządzająca zobowiąże się do wykorzystania uzyskanych w ten sposób informacji wyłącznie na potrzeby postępowania toczącego się przed Prezesem Urzędu lub postępowania przed sądem prowadzonego w wyniku wniesienia środka odwoławczego w sprawie.

6. Informacje i dowody, o których mowa w ust. 1, nie podlegają udostępnieniu w trybie przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej.

Art. 71. 1. Pracownicy Urzędu są zobowiązani do ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa, jak również innych informacji, podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów, o których powzieli wiadomość w toku postępowania.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do informacji powszechnie dostępnych, informacji o wszczęciu postępowania oraz informacji o wydaniu decyzji kończącej postępowanie i ich ustaleniach.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się również do pracowników Inspekcji Handlowej oraz innych osób biorących udział w kontroli, o których mowa w art. 105a ust. 2.

Art. 72. Organy administracji publicznej są obowiązane do udostępnienia Prezesowi Urzędu znajdujących się w ich posiadaniu akt oraz informacji istotnych dla postępowania toczącego się przed Prezesem Urzędu.

Art. 73. 1. Informacje uzyskane w toku postępowania nie mogą być wykorzystane w innych postępowaniach prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów, z zastrzeżeniem ust. 2-4.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy:

- 1) postępowania karnego prowadzonego w trybie publicznoskargowym lub postępowania karno-skarbowego;
- 2) innych postępowań prowadzonych przez Prezesa Urzędu;
- 3) wymiany informacji z Komisją Europejską i organami ochrony konkurencji państw członkowskich Unii Europejskiej na podstawie rozporządzenia nr 1/2003/WE;
- 4) wymiany informacji z Komisją Europejską i właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej na podstawie rozporządzenia nr 2006/2004/WE;
- 5) przekazywania właściwym organom informacji, które mogą wskazywać na naruszenie odrębnych przepisów.

3. Prezes Urzędu udostępnia organom regulacyjnym w dziedzinie rynku usług telekomunikacyjnych i pocztowych oraz gospodarki paliwami i energią, zwanym dalej "organami regulacyjnymi", informacje, w tym wyniki badań i analiz rynkowych, niezbędne w postępowaniach prowadzonych przez te organy, z wyjątkiem informacji:

- 1) co do których obowiązek zachowania poufności wynika z zobowiązań międzynarodowych, w szczególności informacji uzyskanych w toku postępowań wszczętych na podstawie **art. 101 lub art. 102 TFUE art. 81 lub 82 Traktatu WE**;
- 2) uzyskanych od przedsiębiorcy w związku z zastosowaniem **art. 89a i art. 113a – 113k art. 109 ustawy**.

4. Organy regulacyjne są obowiązane do ochrony informacji uzyskanych na podstawie ust. 3, w szczególności te nie mogą być wykorzystane w postępowaniach innych niż prowadzone przez organy regulacyjne. Przepisy art. 69 i 71 stosuje się odpowiednio.

5. Informacje uzyskane w toku postępowania od organu ochrony konkurencji państwa członkowskiego Unii Europejskiej mogą być wykorzystane w toku tego postępowania na warunkach, na jakich zostały przekazane przez ten organ, włącznie z tym niewykorzystanie informacji do nałożenia sankcji na określone osoby.

6. Prezes Urzędu zawiadamia stronę o zaliczeniu w poczet dowodów informacji uzyskanych w trakcie innego prowadzonego przez niego postępowania.

Art. 73a. 1. Jeżeli z informacji zgromadzonych w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów wynika, że istnieje szczególnie uzasadnione podejrzenie, że przedsiębiorca dopuszcza się praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, która może spowodować znaczne straty lub niekorzystne skutki dla szerokiego kręgu konsumentów, Prezes Urzędu podaje do publicznej wiadomości, w tym na stronie internetowej Urzędu, zgromadzone w toku postępowania informacje o tym zachowaniu i jego prawdopodobnych skutkach.

2. Rozstrzygnięcie w przedmiocie podania do publicznej wiadomości informacji, o których mowa w ust. 1, następuje w drodze postanowienia. Na postanowienie to stronie służy zażalenie.

Art. 74. Prezes Urzędu, wydając decyzję koźczą postępowanie, uwzględnia tylko zarzuty, do których strony mogły się ustosunkować.

Art. 75. 1. Prezes Urzędu umarza postępowanie, w drodze postanowienia, w przypadku:

- 1) wycofania zgłoszenia zamiaru koncentracji przedsięwzięć;
- 2) nienależenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 106 ust. 2, art. 107 i 108;
- 3) przejścia sprawy przez Komisję Europejską na podstawie przepisów prawa wspólnotowego.

2. Prezes Urzędu może, w drodze postanowienia, umorzyć postępowanie w przypadku rozstrzygnięcia sprawy przez właściwy organ ochrony konkurencji państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Art. 76. Nie wszczynają się, z zastrzeżeniem art. 93 i 105, postępowania, jeżeli upłynęło 5 lat od końca roku, w którym:

- 1) dopuszczono się naruszenia przepisów ustawy;
- 2) uprawomocniła się decyzja o naleniu kary pieniężnej.

Art. 77. 1. Jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia **oraz osoba zarządzająca, o której mowa w art. 6a, są obowiązani** ponieść koszty postępowania.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Prezes Urzędu może nałożyć na stronę obowiązek zwrotu tylko części kosztów albo nie obciążać jej kosztami.

Art. 78. Prezes Urzędu może, niezależnie od wyniku sprawy, nałożyć na stronę obowiązek zwrotu kosztów wywołanych jej niesumieśnionym lub oczywiście niewłaściwym postępowaniem, a w szczególności kosztów powstałych wskutek uchylecia się od wyjaśnienia lub złożenia wyjaśnienia niezgodnych z prawdą, zatajenia lub opóźnionego powołania dowodów.

Art. 79. Koszty niezbędnych opinii biegłych i jednostek naukowych w rozumieniu przepisów o zasadach finansowania nauki w sprawach dotyczących koncentracji ponoszą przedsiębiorcy uczestniczący w koncentracji.

Art. 80. Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach, w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji koźczą postępowanie.

Art. 81. 1. Od decyzji Prezesa Urzędu przysługuje odwołanie do **Sądu Okręgowego w Warszawie** - sądu ochrony konkurencji i konsumentów, **zwanego dalej „sądem ochrony konkurencji i konsumentów”**, w terminie **miesiąca dwutygodniowego** od dnia jej doręczenia.

2. W przypadku wniesienia odwołania od decyzji Prezes Urzędu przekazuje je **niezwłocznie** wraz z aktami sprawy do sądu ochrony konkurencji i konsumentów **niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia wniesienia odwołania.**

3. Jeżeli Prezes Urzędu uzna odwołanie za słuszne, może - nie przekazując akt sędziowski - uchylić albo zmienić swoją decyzję w całości lub w części, o czym bezzwłocznie powiadamia stronę, przesyłając jej nową decyzję, od której stronie przysługuje odwołanie. Uchylając albo zmieniając decyzję, Prezes Urzędu stwierdza jednocześnie, czy decyzja ta została wydana bez podstawy prawnej albo z rażącem naruszeniem prawa.

3a. W przypadku wniesienia odwołania od decyzji, uwzględniającej ostateczne stanowisko strony o dobrowolnym poddaniu się karze pieniężnej, Prezes Urzędu, nie przekazując akt sądowi, w razie:

1) uznania odwołania za słuszne:

a) uchyla swoją decyzję zgodnie z zasadami określonymi w ust. 3 albo

b) zmienia swoją decyzję w całości lub w części zgodnie z zasadami określonymi w ust. 3, zmieniając ją również w zakresie kary pieniężnej; karę pieniężną nakłada się w wysokości, w jakiej zostałaby ona nałożona, gdyby strona nie poddała się dobrowolnie karze pieniężnej;

2) nieuznania odwołania za słuszne - zmienia swoją decyzję w zakresie kary pieniężnej, ustalając ją w wysokości, w jakiej zostałaby nałożona, gdyby strona nie poddała się dobrowolnie karze pieniężnej, o czym niezwłocznie powiadamia stronę, przesyłając jej nową decyzję, od której przysługuje odwołanie.

4. Przed przekazaniem odwołania do sądu ochrony konkurencji i konsumentów lub uchyleniem albo zmianą decyzji na podstawie ust. 3 **lub 3a**, Prezes Urzędu może również, w uzasadnionych przypadkach, przeprowadzić dodatkowe czynności, zmierzające do wyjaśnienia zarzutów podniesionych w odwołaniu.

5. Do postanowień Prezesa Urzędu, na które przysługuje zażalenie, przepisy ust. 1-3 i 4 stosuje się odpowiednio, z tym że zażalenie wnosi się w terminie tygodnia od dnia doręczenia postanowienia.

Art. 82. 1. Od decyzji Prezesa Urzędu stronie nie przysługują środki prawne wzruszenia decyzji przewidziane w Kodeksie postępowania administracyjnego, dotyczące wznowienia postępowania, uchylenia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do postanowień Prezesa Urzędu.

Art. 83. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania przed Prezesem Urzędu stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, z zastrzeżeniem art. 84.

Art. 84. W sprawach dotyczących dowodów w postępowaniu przed Prezesem Urzędu w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale stosuje się odpowiednio art. 227-315 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego.

Art. 85. Przepisy niniejszego działu stosuje się odpowiednio w sprawach nakładania kar pieniężnych za naruszenie przepisów ustawy.

Rozdział 2

Postępowanie antymonopolowe w sprawach praktyk ograniczających konkurencję

Art. 86. 1. Każdy może zgłosić Prezesowi Urzędu na piśmie zawiadomienie dotyczące podejrzenia stosowania praktyk ograniczających konkurencję wraz z uzasadnieniem.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, może zawierać w szczególności:

- 1) wskazanie przedsiębiorcy, któremu jest zarzucane stosowanie praktyki ograniczającej konkurencję;
- 2) opis stanu faktycznego będącego podstawą zawiadomienia;
- 3) wskazanie przepisu ustawy lub **TFUE Traktatu WE**, którego naruszenie zarzuca zgłaszający zawiadomienie;
- 4) uprawdopodobnienie naruszenia przepisów ustawy lub **TFUE Traktatu WE**;
- 5) dane identyfikujące zgłaszającego zawiadomienie.

3. Do zawiadomienia dołącza się wszelkie dokumenty, które mogą stanowić dowód naruszenia przepisów ustawy.

4. Prezes Urzędu przekazuje zgłaszającemu zawiadomienie, w terminie określonym w art. 35-37 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, informację na piśmie o sposobie rozpatrzenia zawiadomienia wraz z uzasadnieniem.

Art. 87. 1. Prezes Urzędu, zgodnie z art. 11 ust. 6 rozporządzenia nr 1/2003/WE, nie wszczynają postępowania antymonopolowego, w przypadku gdy:

1) Komisja Europejska prowadzi postępowanie w tej samej sprawie;

2) sprawa została rozstrzygnięta przez Komisję Europejską.

2. Prezes Urzędu, zgodnie z art. 13 rozporządzenia nr 1/2003/WE, może nie wszczynać postępowania antymonopolowego, w przypadku gdy:

1) właściwy organ ochrony konkurencji innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej prowadzi postępowanie w tej samej sprawie;

2) sprawa została rozstrzygnięta przez właściwy organ ochrony konkurencji innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

3. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, Prezes Urzędu wszczął postępowanie antymonopolowe w sprawie, może, w drodze postanowienia, zawiesić postępowanie do czasu wydania rozstrzygnięcia przez właściwy organ ochrony konkurencji innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Art. 88. 1. Stron postępowania jest każdy, wobec kogo zostało wszczęte postępowanie w sprawie praktyk ograniczających konkurencję.

2. Prezes Urzędu wydaje postanowienie o wszczęciu postępowania antymonopolowego i zawiadamia o tym strony.

3. W sprawach porozumień ograniczających konkurencję, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-6 ustawy lub w art. 101 ust. 1 lit. a-e TFUE, Prezes Urzędu wszczynają jedno postępowanie antymonopolowe w sprawie:

1) naruszenia przez przedsiębiorcę zakazu określonego w tych przepisach;

2) dopuszczenia przez osobę zarządzającą do naruszenia przez przedsiębiorcę tego zakazu.

4. Przepis ust. 3 stosuje się również, w przypadku gdy Prezes Urzędu powziął wiadomość o okolicznościach wskazujących na dopuszczenie przez osobę zarządzającą do naruszenia przez przedsiębiorcę zakazów określonych w art. 6 ust. 1 pkt 1-6 ustawy lub w art. 101 ust. 1 lit. a-e TFUE po wszczęciu postępowania antymonopolowego w sprawie naruszenia tych zakazów przez przedsiębiorcę.

Art. 89. 1. Jeżeli w toku postępowania antymonopolowego zostanie uprawdopodobnione, że dalsze stosowanie zarzucanej praktyki może spowodować poważne i trudne do usunięcia zagrożenia dla konkurencji, Prezes Urzędu przed zakończeniem postępowania antymonopolowego może, w drodze decyzji, zobowiązać przedsiębiorcę, któremu jest zarzucane stosowanie praktyki, do zaniechania określonych działań w celu zapobieżenia tym zagrożeniom. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania decyzji. Przed wydaniem decyzji stronie nie przysługuje prawo do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych danych, o którym mowa w art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes Urzędu określa czas jej obowiązywania. Decyzja ta obowiązuje nie dłużej niż do czasu wydania decyzji kończącej postępowanie w sprawie.

3. Prezes Urzędu może przedłużyć, w drodze decyzji, czas obowiązywania decyzji, o której mowa w ust. 1. Przepis ust. 2 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.

4. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, nie stosuje się art. 106 ust. 1 pkt 1 i 2.

Art. 89a. 1. Przed zakończeniem postępowania antymonopolowego Prezes Urzędu może wystąpić, z urzędu lub na wniosek strony, do wszystkich stron z propozycją przystąpienia do procedury dobrowolnego poddania się karze pieniężnej, jeżeli uzna, że zastosowanie tej procedury przyczyni się do przyspieszenia postępowania.

2. W przypadku wystąpienia przez stronę z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, Prezes Urzędu w terminie 14 dni informuje tę stronę o rozpoczęciu bądź odmowie rozpoczęcia procedury dobrowolnego poddania się karze pieniężnej.

3. W przypadku zastosowania procedury, o której mowa w ust. 1, wysokość kary pieniężnej, jaka może zostać nałożona na stronę, której ostateczne stanowisko, o którym mowa w ust. 7, zostało uwzględnione w treści decyzji, zostaje obniżona o 10% w stosunku do kary pieniężnej, jaka zostałaby nałożona na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 1 lub 2 lub art. 106a ust. 1, gdyby strona nie poddała się dobrowolnie karze.

4. Strona przedstawia stanowisko do propozycji Prezesa Urzędu, o której mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

5. W przypadku zgody na przystąpienie do procedury dobrowolnego poddania się karze pieniężnej Prezes Urzędu informuje stronę, która tę zgodę wyraziła, o wstępnych ustaleniach postępowania antymonopolowego jej dotyczących oraz o przewidywanej treści decyzji, w tym o wysokości kary pieniężnej obniżonej zgodnie z ust. 3, jaka zostanie na stronę nałożona na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 1 lub 2 lub art. 106a ust. 1, a także o skutkach wniesienia odwołania wynikających z art. 81 ust. 3a. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.

6. Prezes Urzędu po zapoznaniu się ze stanowiskiem strony ponownie przekazuje jej informacje w zakresie, o którym mowa w ust. 5, biorąc pod uwagę informacje i dowody przez nią przedstawione. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.

7. Po zapoznaniu się ze stanowiskiem strony do informacji, o których mowa w ust. 6, Prezes Urzędu wzywa ją do zajęcia w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 14 dni, ostatecznego stanowiska w sprawie dobrowolnego poddania się karze pieniężnej.

8. Ostateczne stanowisko, o którym mowa w ust. 7, zawiera oświadczenie strony o dobrowolnym poddaniu się karze pieniężnej oraz potwierdzenie:

- 1)** wysokości kary pieniężnej zaakceptowanej przez stronę;
- 2)** o poinformowaniu strony o zarzucanych jej naruszeniach i umożliwieniu zajęcia stanowiska, a także pouczeniu o skutkach wniesienia odwołania wynikających z art. 81 ust. 3a.

9. Prezes Urzędu uwzględnia ostateczne stanowisko, o którym mowa w ust. 7, w treści decyzji, o której mowa w art. 10, z zastrzeżeniem ust. 10 i 11.

10. Prezes Urzędu może odstąpić od stosowania procedury w sprawie dobrowolnego poddania się karze pieniężnej na każdym etapie, jeśli uzna, że jej stosowanie nie przyczynia się do przyspieszenia postępowania, o czym informuje niezwłocznie stronę uczestniczącą w tej procedurze.

11. Strona może odstąpić od uczestnictwa w procedurze dobrowolnego poddania się karze pieniężnej na każdym etapie, informując o tym Prezesa Urzędu.

12. Wszelkie informacje i dowody uzyskane przez Prezesa Urzędu w związku z zastosowaniem procedury dobrowolnego poddania się karze pieniężnej, mające charakter oświadczenia strony uczestniczącej w tej procedurze, nie mogą być wykorzystane jako dowód w prowadzonym postępowaniu, w innych postępowaniach prowadzonych przez Prezesa Urzędu oraz w postępowaniach prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów – w przypadkach, o których mowa w ust. 10 lub 11.

Art. 90. Prezes Urzędu może nadać rygor natychmiastowej wykonalności decyzji w całości lub w części, jeżeli wymaga tego ochrona konkurencji lub ważny interes konsumentów.

Art. 91. 1. Jeżeli istnieją uzasadnione podstawy do przypuszczenia, że w lokalu mieszkalnym lub w jakimkolwiek innym pomieszczeniu, nieruchomości lub rodzaju transportu przechowywane przedmioty, akta, księgi, dokumenty i ~~inne~~ informatyczne nośniki danych w rozumieniu przepisów o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, mogą mieć wpływ na ustalenie stanu faktycznego istotnego dla prowadzonego postępowania, sąd ochrony konkurencji i konsumentów może, na wniosek Prezesa Urzędu, udzielić zgody na przeprowadzenie przeszukania, w tym na dokonanie zajęcia przedmiotów mogących stanowić dowód w sprawie, przez funkcjonariuszy Policji. **Art. 105n ust. 3 i 4 ~~105e ust. 2-4~~ stosuje się odpowiednio.**

2. W przeszukaniu, o którym mowa w ust. 1, bierze również udział upoważniony pracownik Urzędu lub inne osoby, o których mowa w art. 105a ust. 2.

3. Policja, na polecenie sądu ochrony konkurencji i konsumentów, przeprowadza czynności, o których mowa w ust. 1.

4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do przeszukania, o którym mowa w ust. 1, przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.) mające zastosowanie do przeszukania stosuje się odpowiednio.

Art. 92. Postępowanie antymonopolowe w sprawach praktyk ograniczających konkurencję powinno być zakończone nie później niż w terminie 5 miesięcy od dnia jego wszczęcia. Przepisy art. 35-38 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

Art. 93. 1. Nie wszczynają się postępowania w sprawie praktyk ograniczających konkurencję, jeżeli od końca roku, w którym zaprzestano ich stosowania, **upłynęło 5 lat** ~~upłynął rok~~.

2. Nie wszczynają się postępowania w sprawie praktyk ograniczających konkurencję wobec osoby zarządzającej, jeżeli od końca roku, w którym zaprzestano zachowania określonego w art. 6a, upłynęło 5 lat.

Rozdział 3

Postępowanie antymonopolowe w sprawach koncentracji

Art. 94. 1. Stroną postępowania jest każdy, kto zgłasza, zgodnie z ust. 2, zamiar koncentracji.

2. Zgłoszenia zamiaru koncentracji dokonują :

- 1) wspólnie i każdy z przedsięwzięwców - w przypadku, o którym mowa w art. 13 ust. 2 pkt 1;
- 2) przedsięwzięwca przejmujący kontrolę - w przypadku, o którym mowa w art. 13 ust. 2 pkt 2;
- 3) wspólnie wszyscy przedsięwzięwcy biorący udział w utworzeniu wspólnego przedsięwzięwcy - w przypadku, o którym mowa w art. 13 ust. 2 pkt 3;
- 4) przedsięwzięwca nabywający część mienia innego przedsięwzięwcy - w przypadku, o którym mowa w art. 13 ust. 2 pkt 4.

3. W przypadku gdy koncentracji dokonuje przedsięwzięwca dominujący za pośrednictwem co najmniej dwóch przedsięwzięwców zależnych, zgłoszenia zamiaru tej koncentracji dokonuje przedsięwzięwca dominujący.

4. Od wniosków o wszczęcie postępowania antymonopolowego w sprawach koncentracji przedsi biorcy uiszczają opłaty. Jeżeli wraz ze złożonym wnioskiem nie zostanie uiszczona opłata, Prezes Urzędu wzywa wnioskodawcę do uiszczenia opłaty w terminie 7 dni, z pouczeniem, że nieuiszczenie opłaty spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpatrzenia.

4a. Opłaty, o których mowa w ust. 4, nie podlegają zwrotowi w przypadku zwrotu wniosku o wszczęcie postępowania antymonopolowego w sprawach koncentracji lub umorzenia postępowania.

5. Opłaty, o których mowa w ust. 4, stanowi dochód budżetu państwa.

6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki, jakim powinno odpowiadać zgłoszenie zamiaru koncentracji, w tym wykaz informacji i dokumentów, które powinno ono zawierać, uwzględniając specyfikę działalności prowadzonej przez różne rodzaje przedsi biorców, w szczególności przez instytucje finansowe;
- 2) wysokość opłat, o których mowa w ust. 4, oraz tryb ich uiszczenia, mając na uwadze, aby nie stanowiły one bariery dla przedsi biorców w zakresie dokonywania koncentracji.

Art. 95. 1. Prezes Urzędu:

- 1) zwraca zgłoszenie zamiaru koncentracji przedsi biorców, jeżeli zamiar koncentracji nie podlega zgłoszeniu na podstawie art. 13 w związku z art. 14;
- 2) może zwrócić, w terminie 14 dni, zgłoszenie zamiaru koncentracji przedsi biorców, jeżeli nie spełnia ono warunków, jakim powinno odpowiadać;
- 3) może wezwać zgłaszającego zamiar koncentracji do usunięcia wskazanych braków w zgłoszeniu lub uzupełnienia w nim niezbędnych informacji w wyznaczonym terminie;
- 4) może zwrócić zgłoszenie zamiaru koncentracji przedsi biorców, jeżeli pomimo wezwania na podstawie pkt 3 zgłaszający zamiar koncentracji nie usuwa wskazanych braków lub nie uzupełnia informacji w wyznaczonym terminie.

~~2. Prezes Urzędu może przedstawić przedsi biorcy lub przedsi biorcom uczestniczącym w koncentracji warunki, o których mowa w art. 19 ust. 2, wyznaczając termin na ustosunkowanie się do zgłoszonej propozycji; brak odpowiedzi lub odpowiedź negatywna powoduje wydanie decyzji, o której mowa w art. 20 ust. 1.~~

Art. 96. 1. Postępowanie antymonopolowe w sprawach koncentracji powinno być zakończone nie później niż w terminie 2 miesięcy w terminie miesiąca od dnia jego wszczęcia.

2. Do terminu określonego w ust. 1 nie wlicza się okresów oczekiwania na:

- 1) dokonanie zgłoszenia przez pozostałych uczestników koncentracji;
- 2) usunięcie braków lub uzupełnienie informacji, o których mowa w art. 95 ust. 1 pkt 3;
- 3) uiszczenie opłaty, o której mowa w art. 94 ust. 4.

~~2. W przypadku przedstawienia przez przedsi biorcę warunków określonych w art. 19 ust. 2 termin, o którym mowa w ust. 1, ulega przedłużeniu o 14 dni.~~

~~3. Do terminów określonych w ust. 1 i 2 nie wlicza się okresów oczekiwania na dokonanie zgłoszenia przez pozostałych uczestników koncentracji, a także okresów na usunięcie braków lub uzupełnienie informacji, o których mowa w art. 95 ust. 1 pkt 3, lub ustosunkowanie się do przedstawionych przez Prezesa Urzędu warunków, o których mowa w art. 19 ust. 2, oraz okresów oczekiwania na uiszczenie opłaty, o której mowa w art. 94 ust. 4.~~

Art. 96a. 1. W sprawach:

- 1) szczególnie skomplikowanych,
- 2) co do których z informacji zawartych w zgłoszeniu zamiaru koncentracji lub innych informacji, w tym uzyskanych przez Prezesa Urzędu w toku prowadzonych postępowań, wynika, że istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo istotnego ograniczenia konkurencji na rynku w wyniku dokonania koncentracji lub

3) wymagających przeprowadzenia badania rynku

- termin zakończenia postępowania ulega przedłużeniu o 4 miesiące.

2. W przypadkach określonych w ust. 1 Prezes Urzędu przedłuża termin zakończenia postępowania w drodze postanowienia, na które nie przysługuje zażalenie. Postanowienie wymaga uzasadnienia.

3. W sprawach, w których istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo istotnego ograniczenia konkurencji na rynku w wyniku dokonania koncentracji, Prezes Urzędu przedstawia przedsiębiorcy lub przedsiębiorcom uczestniczącym w koncentracji zastrzeżenia wobec tej koncentracji. Przedstawienie zastrzeżeń wymaga uzasadnienia.

4. Przedsiębiorca może ustosunkować się do zastrzeżeń w terminie 14 dni od dnia ich doręczenia. Prezes Urzędu, na uzasadniony wniosek przedsiębiorcy, przedłuża ten termin o nie więcej niż 14 dni.

5. Prezes Urzędu może przedstawić przedsiębiorcy lub przedsiębiorcom uczestniczącym w koncentracji warunki, o których mowa w art. 19 ust. 2. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.

6. Przedsiębiorca uczestniczący w koncentracji może przedstawić warunki, o których mowa w art. 19 ust. 2, i zobowiązać się do ich spełnienia. Warunki te mogą zostać przedstawione również w stanowisku przedsiębiorcy dotyczącym warunków zaproponowanych przez Prezesa Urzędu.

7. Brak stanowiska przedsiębiorcy, jego negatywne stanowisko co do warunków przedstawionych przez Prezesa Urzędu lub niez zaakceptowanie przez Prezesa Urzędu warunków przedstawionych przez przedsiębiorcę powodują wydanie decyzji, o której mowa w art. 20 ust. 1.

8. Do terminu określonego w ust. 1 nie wlicza się okresów oczekiwania na:

- 1) usunięcie braków lub uzupełnienie informacji, o których mowa w art. 95 ust. 1 pkt 3;
- 2) ustosunkowanie się do przedstawionych przez Prezesa Urzędu zastrzeżeń, o których mowa w ust. 3 lub warunków, o których mowa w art. 19 ust. 2.

9. W przypadku przedstawienia przez przedsiębiorcę warunków, o których mowa w art. 19 ust. 2, termin określony w ust. 1 ulega przedłużeniu o 14 dni.

Art. 97. 1. Przedsiębiorcy, których zamiar koncentracji podlega zgłoszeniu, są obowiązani do wstrzymania się od dokonania koncentracji do czasu wydania przez Prezesa Urzędu decyzji lub upływu terminu, w jakim decyzja powinna zostać wydana.

2. Czynność prawna, na podstawie której ma nastąpić koncentracja, może być dokonana pod warunkiem wydania przez Prezesa Urzędu, w drodze decyzji, zgody na dokonanie koncentracji lub upływu terminów, o których mowa w art. 96 **lub w art. 96a.**

Art. 98. Nie stanowi naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 97 ust. 1, realizacja publicznej oferty kupna lub zamiany akcji, zgłoszonej Prezesowi Urzędu na podstawie art. 13 ust. 1, jeżeli nabywca nie korzysta z prawa głosu wynikającego z nabytych akcji lub czyni to wyłącznie w celu utrzymania pełnej wartości swej inwestycji kapitałowej lub dla zapobieżenia poważnej szkodzi, jaka może powstać u przedsiębiorców uczestniczących w koncentracji.

Art. 99. W przypadku niewykonania decyzji, o której mowa w art. 21 ust. 1 lub 4, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, dokonać podziału przedsiębiorcy. Do podziału spółki stosuje się odpowiednio przepisy art. 528-550 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037, z późn. zm.). Prezesowi Urzędu przysługują kompetencje organów spółek uczestniczących w podziale. Prezes Urzędu może ponadto wystąpić do sądu o stwierdzenie nieważności umowy lub podjęcie innych środków prawnych zmierzających do przywrócenia stanu poprzedniego.

Rozdział 4

Postępowanie w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów

Art. 100. 1. Każde może zgłosić Prezesowi Urzędu na piśmie zawiadomienie dotyczące podejrzenia stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, może także zgłosić zagraniczna organizacja wpisana na list organizacji uprawnionych w państwach członkowskich Unii Europejskiej do złożenia wniosku o wszczęcie postępowania, opublikowany w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich, jeżeli cel jej działania uzasadnia zgłoszenie przez nią zawiadomienia dotyczącego naruszenia wynikającego z niezgodnych z prawem zaniechań lub działań podjętych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zagrażających zbiorowym interesom konsumentów w państwie członkowskim, w którym organizacja ta ma swój siedzibę.

3. Przepisy art. 86 ust. 2-4 stosuje się odpowiednio.

Art. 101. 1. Stronę postępowania jest każdy, wobec kogo zostało wszczęte postępowanie w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

2. Prezes Urzędu wydaje postanowienie o wszczęciu postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów i zawiadamia o tym strony.

~~**Art. 102.** W postępowaniu w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów może być zawarta ugoda, jeżeli przemawia za tym charakter sprawy, a ugoda nie zmierza do obejścia prawa lub nie narusza interesu publicznego lub słusznego interesu konsumentów.~~

Art. 103. Prezes Urzędu może nadać decyzji w całości lub w części rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli wymaga tego ważny interes konsumentów.

Art. 104. Postępowanie w sprawie **praktyk naruszających** ~~praktyki naruszającej~~ zbiorowe interesy konsumentów powinno **być zakończone** ~~się~~ ~~zakończy~~ **w terminie 4 miesięcy** ~~nie później niż w ciągu dwóch miesięcy~~, a w sprawie szczególnie skomplikowanej - **nie później niż w terminie 5 miesięcy od dnia jego wszczęcia** ~~w ciągu trzech miesięcy od dnia wszczęcia postępowania~~. Przepisy art. 35-38 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

Art. 105. Nie wszczynają się postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, jeżeli od końca roku, w którym zaprzestano ich stosowania, upłynął rok.

Rozdział 5

Kontrola i przeszukanie w toku postępowania przed Prezesem Urzędu

Art. 105a. 1. W toku postępowania przed Prezesem Urzędu może być przeprowadzona przez upoważnionego pracownika Urzędu lub Inspekcji Handlowej, zwanego dalej "kontrolującym", kontrola u każdego przedsiębiorcy, zwanego dalej "kontrolowanym", w zakresie objętym tym postępowaniem.

2. Prezes Urzędu może upoważnić do udziału w kontroli:

- 1) pracownika organu ochrony konkurencji państwa członkowskiego Unii Europejskiej w przypadku, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia nr 1/2003/WE;
- 2) pracownika organu wnioskującego w rozumieniu art. 3 pkt f rozporządzenia nr 2006/2004/WE w przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 3 tego rozporządzenia;

3) osoby posiadające wiadomości specjalne, jeżeli do przeprowadzenia kontroli niezbędne są tego rodzaju wiadomości.

3. W sprawach z zakresu właściwości delegatur oraz w sprawach przekazanych do załatwienia delegaturom przez Prezesa Urzędu, na podstawie art. 33 ust. 4 i 5, pracownicy delegatur przeprowadzają kontrolę na podstawie upoważnienia dyrektora delegatury wydanego w imieniu Prezesa Urzędu.

4. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli **lub do udziału w kontroli zawiera** ~~powinno zawierać~~:

- 1) oznaczenie organu kontroli;
- 2) wskazanie podstawy prawnej;
- 3) datę i miejsce wystawienia;
- 4) imię, nazwisko i stanowisko kontrolującego oraz numer jego legitymacji służbowej, a w przypadku upoważnienia do udziału w kontroli osób, o których mowa w ust. 2 - imiona i nazwiska tych osób oraz numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego to samo;
- 5) oznaczenie kontrolowanego;
- 6) określenie ~~przedmiotu i zakresu~~ **zakresu przedmiotowego kontroli, w tym okresu objętego kontrolą**;
- 7) określenie daty rozpoczęcia kontroli i przewidywanej daty jej zakończenia;
- 8) podpis osoby udzielającej upoważnienia, z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji;
- 9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego.

5. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli, o której mowa w ust. 1, wydaje odpowiednio: Prezes Urzędu **oraz, na jego wniosek**, ~~a na wniosek Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej~~ wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej.

6. Kontrolujący doręcza kontrolowanemu lub osobie przez niego upoważnionej upoważnienie do przeprowadzenia kontroli oraz okazuje legitymację służbową, a osoby upoważnione do udziału w kontroli, o których mowa w ust. 2-3, dowód osobisty, paszport lub inny dokument potwierdzający to samo.

7. W razie nieobecności kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej, upoważnienie do przeprowadzenia kontroli oraz legitymacja służbowa, dowód osobisty, paszport lub inny dokument potwierdzający to samo mogą być okazane innemu pracownikowi kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny lub przywołanemu wiadkowi, którym powinien być funkcjonariusz publiczny, niebędący jednak pracownikiem organu przeprowadzającego kontrolę. W takim przypadku upoważnienie doręcza się niezwłocznie kontrolowanemu, nie później jednak niż trzeciego dnia od wszczęcia kontroli.

Art. 105b. 1. W celu uzyskania informacji mogących stanowić dowód w sprawie kontrolujący ma prawo:

- 1) wstępu na grunt oraz do budynków, lokali lub innych pomieszczeń oraz środków transportu kontrolowanego;
- 2) udzielenia udostępnienia **związanych z przedmiotem kontroli** akt, ksiąg, wszelkiego rodzaju **pism, dokumentów oraz ich odpisów i wyciągów, korespondencji przesyłanej pocztą elektroniczną, informatycznych nośników danych w rozumieniu przepisów o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, innych urządzeń zawierających dane informatyczne lub systemów informatycznych, w tym także zapewnienia dostępu do systemów informatycznych będących własnością innego podmiotu zawierających dane kontrolowanego związane z przedmiotem kontroli, w zakresie, w jakim**

~~kontrolowany ma do nich dostęp i nośników informacji związanych z przedmiotem kontroli oraz ich odpisów i wyciągów, a także sporządzenia z nich notatek;~~

- 3) ~~sporządzania z materiałów i korespondencji, o których mowa w pkt 2, notatek;~~
- 4) ~~żądania sporządzenia przez kontrolowanego kopii lub wydruków materiałów, korespondencji, o których mowa w pkt 2, oraz informacji zgromadzonych na nośnikach, w urządzeniach lub w systemach, o których mowa w tym przepisie;~~
- 5) ~~3) dania od osób, o których mowa w art. 105d ust. 1, ustnych wyjaśnień dotyczących przedmiotu kontroli;~~
- 6) ~~żądania od osób, o których mowa w art. 105d ust. 1, udostępnienia i wydania innych przedmiotów mogących stanowić dowód w sprawie.~~

2. Osobie upoważnionej do udziału w kontroli, na podstawie art. 105a ust. 2, przysługują uprawnienia kontrolującego w zakresie wstępu na grunt oraz do budynków, lokali lub innych pomieszczeń oraz środków transportu kontrolowanego oraz dostępu do **materiałów i korespondencji oraz informacji zgromadzonych na nośnikach, w urządzeniach lub w systemach o których mowa w ust. 1 pkt 2** ~~akt, księgi, wszelkiego rodzaju dokumentów i nośników informacji związanych z przedmiotem kontroli oraz ich odpisów i wyciągów, a także do sporządzenia z nich notatek, oraz uprawnienie do udziału wraz z kontrolującym w przeszukaniu, o którym mowa w art. 91 i w art. 105n 105e.~~

3. W toku kontroli kontrolujący może korzystać z pomocy funkcjonariuszy innych organów kontroli państwowej lub Policji. Organy kontroli państwowej lub Policja wykonują czynności na polecenie kontrolującego.

4. W uzasadnionych przypadkach przebieg kontroli lub poszczególne czynności w jej toku, po uprzednim poinformowaniu kontrolowanego, mogą być utrwalane przy pomocy urządzeń rejestrujących obraz lub dźwięk. Informatyczne nośniki danych w rozumieniu przepisów o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, na których zarejestrowano przebieg kontroli lub poszczególne czynności w jej toku, stanowią załącznik do protokołu kontroli.

~~**Art. 105e.** 1. Kontrolujący w toku kontroli może również dokonać przeszukania pomieszczeń lub rzeczy, za zgodą sądu ochrony konkurencji i konsumentów, udzieloną na wniosek Prezesa Urzędu.~~

~~2. Jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie poważnego naruszenia przepisów ustawy, w szczególności wtedy, gdy mogłoby dojść do zatarcia dowodów, z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, Prezes Urzędu może wystąpić przed wszczęciem postępowania antymonopolowego.~~

~~3. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów wydaje w ciągu 48 godzin postanowienie w sprawie, o której mowa w ust. 1. Na postanowienie sądu ochrony konkurencji i konsumentów nie przysługuje zażalenie.~~

~~4. W sprawach nieuregulowanych w ustawie przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego mające zastosowanie do przeszukania stosuje się odpowiednio.~~

Art. 105d. 1. Kontrolowany, osoba przez niego upoważniona, posiadacz lokalu mieszkalnego, pomieszczenia, nieruchomości lub środka transportu, o których mowa w art. 91 ust. 1, zobowiązani do:

- 1) udzielenia danych informacji;
- 2) umożliwienia wstępu na grunt oraz do budynków, lokali lub innych pomieszczeń oraz środków transportu;
- 3) **udostępnienia i wydania materiałów, o których mowa w art. 105b ust. 1 pkt 2, lub innych przedmiotów mogących stanowić dowód w sprawie** ~~akt, księgi i wszelkiego rodzaju dokumentów lub innych nośników informacji;~~

4) umożliwienia dostępu do informatycznych nośników danych, urządzeń lub systemów informatycznych, o których mowa w art. 105b ust. 1 pkt 2, w zakresie informacji zgromadzonych na tych nośnikach, w urządzeniach lub w systemach, w tym do korespondencji przesyłanej pocztą elektroniczną.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, mogą odmówić udzielenia informacji lub

4. Do zabezpieczenia na miejscu kontroli, w celu wykonywania czynności w toku kontroli, akt, ksiąg, innych wszelkiego rodzaju **pism, dokumentów, korespondencji, lub informatycznych nośników informacji, urządzeń, o których mowa w art. 105b ust. 1 pkt 2,** oraz innych przedmiotów mogących stanowić dowód w sprawie, jak również pomieszczeń kontrolowanego, w których znajdują się te dokumenty lub przedmioty, **przepisów ust. 1-3** nie stosuje się ~~przepisów ust. 1-3.~~

Art. 105h. Art. 105h. 1. Przedmioty podlegające zajęciu, o którym mowa w art. 105g ust. 1, ~~wydane, odebrane lub znalezione w czasie kontroli,~~ należy po dokonaniu oględzin i sporządzeniu protokołu **zajęcia zatrzymania** zabrać albo oddać na przechowanie osobie godnej zaufania z zaznaczeniem obowiązku ich przedstawienia na ~~każde~~ **danie** organu prowadzącego postępowanie.

2. Protokół **zajęcia zatrzymania rzeczy** powinien zawierać ~~zawiera:~~ **zawiera:** oznaczenie sprawy, z której ~~zajęcie zatrzymanie rzeczy lub przeszukanie~~ ma związek, oraz podanie dokładnej godziny rozpoczęcia i zakończenia czynności, dokładny list zajętych przedmiotów ~~zatrzymanych rzeczy i,~~ w miarę potrzeby, ich opis oraz ~~a ponadto~~ wskazanie postanowienia Prezesa Urzędu o zajęciu. Protokół **podpisują** ~~podpisuje~~ dokonujący zajęcia i przedstawiciel kontrolowanego.

3. Dokonujący zajęcia ~~przedmiotów, o którym mowa w ust. 1,~~ jest obowiązany do natychmiastowego wręczenia osobom zainteresowanym pokwitowania stwierdzającego, jakie przedmioty i przez kogo zostały zajęte ~~zatrzymane,~~ oraz do niezwłocznego powiadomienia przedsięwzięcia, którego przedmioty zostały zajęte, **o dokonanym zajęciu.**

4. Zajęte ~~Zatrzymane~~ przedmioty należy zwrócić niezwłocznie po stwierdzeniu, że są zbędne dla prowadzonego postępowania, albo po uchyleniu przez sąd ochrony konkurencji i konsumentów postanowienia o zajęciu przedmiotów, jednak nie później niż po upływie terminu, o którym mowa w art. 105g ust. 1.

Art. 105i. 1. Bez wszczynania odrębnego postępowania Prezes Urzędu może przeprowadzić kontrolę ~~lub w tym dokona przeszukania na podstawie art. 105n 91 lub art. 105e:~~ **lub wystąpić z wnioskiem o wyrażenie zgody na przeprowadzenie przeszukania na podstawie art. 91 na wniosek Komisji Europejskiej lub organu ochrony konkurencji innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w przypadku, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia nr 1/2003/WE oraz w art. 12 rozporządzenia nr 139/2004/WE.**

1) ~~na wniosek Komisji Europejskiej, jeżeli przedsięwzięcia lub osoba uprawniona do jego reprezentowania albo posiadacz lokalu mieszkalnego, pomieszczenia, nieruchomości lub środka transportu, o których mowa w art. 91 ust. 1, sprzeciwiają się przeprowadzeniu przez Komisję Europejską kontroli w toku postępowania prowadzonego na podstawie przepisów rozporządzenia nr 1/2003/WE lub rozporządzenia nr 139/2004/WE;~~

2) ~~na wniosek Komisji Europejskiej lub organu ochrony konkurencji innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w przypadku, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia nr 1/2003/WE oraz art. 12 rozporządzenia nr 139/2004/WE.~~

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Prezes Urzędu może upoważnić do udziału w kontroli lub przeszukaniu:

1) pracownika Urzędu;

2) pracownika Komisji Europejskiej lub organu ochrony konkurencji państwa członkowskiego Unii Europejskiej;

3) osoby posiadające wiadomości specjalne, jeżeli do przeprowadzenia kontroli niezbędne są tego rodzaju wiadomości.

3. W przypadku gdy przedsiębiorca lub osoba uprawniona do jego reprezentowania albo posiadacz lokalu mieszkalnego, pomieszczenia, nieruchomości lub środka transportu, o których mowa w art. 91 ust. 1, sprzeciwiają się przeprowadzeniu

przez Komisję Europejską kontroli w toku postępowania prowadzonego na podstawie przepisów rozporządzenia nr 1/2003/WE lub rozporządzenia nr 139/2004/WE, osobom upoważnionym przez Prezesa Urzędu do udziału w tej kontroli, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 3, przysługują w toku kontroli uprawnienia, o których mowa w art. 105b, art. 105f – 105h, art. 105n i art. 105o. Przepisy art. 91 stosuje się.

Art. 105j. 1. Przebieg przeprowadzonej kontroli kontrolujący przedstawia w protokole kontroli.

2. Protokół kontroli powinien zawierać w szczególności:

- 1) wskazanie nazwy albo imienia i nazwiska oraz adresu kontrolowanego;
- 2) datę rozpoczęcia i zakończenia kontroli;
- 3) imię, nazwisko i stanowisko służbowe kontrolującego;
- 4) określenie przedmiotu i zakresu kontroli;
- 5) opis stanu faktycznego ustalonego w trakcie kontroli;
- 6) opis załóżników;
- 7) informacji o pouczeniu kontrolowanego o prawie zgłaszania zastrzeżeń do protokołu oraz o prawie odmowy podpisania protokołu.

3. Materiał dowodowy zgromadzony w toku kontroli stanowi załącznik do protokołu kontroli.

Art. 105k. 1. Protokół kontroli podpisują kontrolujący i kontrolowany.

2. Przed podpisaniem protokołu kontrolowany może, w terminie 7 dni od przedstawienia mu go do podpisu, złożyć na piśmie zastrzeżenia do tego protokołu.

3. W razie zgłoszenia zastrzeżeń, o których mowa w ust. 2, kontrolujący dokonuje ich analizy i, w razie potrzeby, podejmuje dodatkowe czynności kontrolne, a w przypadku stwierdzenia zasadności zastrzeżeń zmienia lub uzupełnia odpowiedni część protokołu w formie aneksu do protokołu.

4. W razie nieuwzględnienia zastrzeżeń w całości lub w części kontrolujący informuje o tym kontrolowanego na piśmie.

5. O odmowie podpisania protokołu kontrolujący czyni wzmiankę w protokole.

6. Protokół sporządza się w dwóch egzemplarzach, z których jeden pozostawia się kontrolowanemu, z wyłączeniem materiału dowodowego pozostającego w posiadaniu kontrolowanego.

Art. 105l. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.).

Art. 105m. 1. Podmiot, o którym mowa w art. 105b ust. 1 pkt 2, którego prawa zostały naruszone w toku kontroli, może wnieść zażalenie do sądu ochrony konkurencji i konsumentów na czynności kontrolne wykraczające poza zakres przedmiotowy kontroli lub inne czynności kontrolne podjęte z naruszeniem przepisów, w terminie 7 dni od dnia dokonania tych czynności.

2. Wniesienie zażalenia nie wstrzymuje kontroli.

3. Zażalenie wnosi się do sądu ochrony konkurencji i konsumentów za pośrednictwem Prezesa Urzędu, który przekazuje je wraz z odpowiedzią do sądu w terminie 7 dni od dnia wniesienia zażalenia.

4. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów rozpoznaje zażalenie w terminie 7 dni od dnia jego przekazania przez Prezesa Urzędu. Postanowienie sądu uzasadnia z urzędu. Na postanowienie sądu przysługuje zażalenie do sądu drugiej instancji.

5. W przypadku uwzględnienia zażalenia przez sąd ochrony konkurencji i konsumentów dowody uzyskane w wyniku zaskarżonej czynności kontrolnej nie mogą być wykorzystane w prowadzonym postępowaniu, w innych postępowaniach prowadzonych przez Prezesa Urzędu oraz w postępowaniach prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 105n. 1. W sprawach praktyk ograniczających konkurencję, w toku postępowania wyjaśniającego i postępowania antymonopolowego, w celu znalezienia i uzyskania informacji z akt, ksiąg, pism, wszelkiego rodzaju dokumentów lub informatycznych nośników danych, urządzeń oraz systemów informatycznych oraz innych przedmiotów mogących stanowić dowód w sprawie, Prezes Urzędu może przeprowadzić u przedsiębiorcy przeszukanie pomieszczeń i rzeczy, jeżeli istnieją uzasadnione podstawy do przypuszczenia, że wymienione informacje lub przedmioty tam się znajdują.

2. Przeprowadzenie przeszukania wymaga zgody sądu ochrony konkurencji i konsumentów, udzielonej na wniosek Prezesa Urzędu.

3. Prezes Urzędu może wystąpić z wnioskiem o zgodę na przeprowadzenie przeszukania w toku postępowania wyjaśniającego wyłącznie, gdy zachodzi uzasadnione podejrzenie poważnego naruszenia przepisów ustawy, w szczególności gdy mogłoby dojść do zatarcia dowodów.

4. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów wydaje w ciągu 48 godzin postanowienie w sprawie, o której mowa w ust. 2. Na postanowienie sądu ochrony konkurencji i konsumentów nie przysługuje zażalenie.

Art. 105o. W celu uzyskania informacji mogących stanowić dowód w sprawie przeszukający ma prawo sporządzania z materiałów i korespondencji, o których mowa w art. 105b ust. 1 pkt 2, oraz z informacji zgromadzonych na nośnikach, w urządzeniach lub w systemach, o których mowa w tym przepisie, notatek, przez co należy rozumieć również sporządzenie kopii lub wydruków.

Art. 105p. Przeszukiwany oraz osoby, których prawa zostały naruszone w toku przeszukania, mogą wnieść zażalenie do sądu ochrony konkurencji i konsumentów na czynności przeszukania wykraczające poza zakres przedmiotowy przeszukania lub inne czynności przeszukania podjęte z naruszeniem przepisów, w terminie 7 dni od dnia dokonania tych czynności. Przepisy art. 105m ust. 2-5 stosuje się odpowiednio.

Art. 105q. Do przeszukania, o którym mowa w art. 105n, stosuje się odpowiednio przepisy:

- 1) art. 105a ust. 2- 7, art. 105b, art. 105d-105h, art. 105j i art. 105k;
- 2) art. 80a ust. 1 i art. 80b zdanie pierwsze ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej - w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale;
- 3) art. 180, art. 224 § 1, art. 225 i art. 226 oraz art. 236a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego; sądem właściwym na potrzeby stosowania tych przepisów jest sąd ochrony konkurencji i konsumentów.

DZIAŁ VII

Kary pieniężne

Rozdział 1.

Nakładanie kar pieniężnych

Art. 106. 1. Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10 % ~~obrotu przychodu~~ osiągniętego w roku **obrotowym rozliczeniowym** poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie:

- 1) dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 6, w zakresie niewymierzonym na podstawie art. 7 i **art. 8**, lub naruszenia zakazu określonego w art. 9;
- 2) dopuścił się naruszenia **art. 101 lub art. 102 TFUE 81 lub 82 Traktatu WE**;
- 3) dokonał koncentracji bez uzyskania zgody Prezesa Urzędu;
- 4) dopuścił się **naruszenia zakazu określonego w art. 24** stosowania praktyki naruszającej ~~zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 24.~~

2. Prezes Urzędu może również nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie:

- 1) we wniosku, o którym mowa w art. 23, lub w zgłoszeniu, o którym mowa w art. 94 ust. 2, podał nieprawdziwe dane;
- 2) nie udzielił informacji danych przez Prezesa Urzędu na podstawie **art. 10 ust. 9**, art. 12 ust. 3, art. 19 ust. 3, **art. 28 ust. 3** lub art. 50 b d udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji;
- ~~3) nie współdziała w toku kontroli prowadzonej w ramach postępowania na podstawie art. 105a, z zastrzeżeniem art. 105d ust. 2.~~
- 3) **uniemożliwia lub utrudnia rozpoczęcie lub przeprowadzenie kontroli na podstawie art. 105a lub art. 105i**, w tym nie wykonuje obowiązków określonych w art. 105d ust. 1 lub w art. 105e ust. 1;
- 4) **uniemożliwia lub utrudnia rozpoczęcie lub przeprowadzenie przeszukania na podstawie art. 91 lub art. 105n**, w tym nie wykonuje obowiązków określonych w art. 105d ust. 1 lub w art. 105e ust. 1.

3. Obrót, o którym mowa w ust. 1, oblicza się jako sumę:

- 1) przychodów wykazanych w rachunku zysków i strat – w przypadku przedsiębiorcy sporządzającego taki rachunek na podstawie przepisów o rachunkowości;
- 2) przychodów wykazanych w rocznym sprawozdaniu finansowym równoważnym do rachunku zysków i strat sporządzanym na podstawie przepisów o rachunkowości lub w innym dokumencie podsumowującym przychody w roku obrotowym, w tym w sprawozdaniu z wykonania budżetu – w przypadku przedsiębiorcy, który nie sporządza rachunku zysków i strat na podstawie przepisów o rachunkowości;
- 3) udokumentowanych przychodów uzyskanych w roku obrotowym w szczególności ze sprzedaży produktów, towarów lub materiałów, przychodów finansowych oraz przychodów z działalności realizowanej na podstawie statutu lub innego dokumentu określającego zakres działalności przedsiębiorcy, a także wartości uzyskanych przez przedsiębiorcę dotacji przedmiotowych – w przypadku braku dokumentów, o których mowa w pkt 1 i 2;
- 4) dochodów własnych pomniejszonych o wpływy z podatków – w przypadku gmin, powiatów i województw.

4. ~~3.~~ W przypadku gdy przedsiębiorca powstał w wyniku połączenia lub przekształcenia innych przedsiębiorców, obliczając wysokość jego ~~obrotu przychodu~~, o którym mowa w ust. 1, Prezes Urzędu uwzględnia obrót ~~uwzględnia się przychód~~ osiągnięty przez tych przedsiębiorców w roku **obrotowym rozliczeniowym** poprzedzającym rok nałożenia kary.

5. 4. W przypadku, gdy przedsiębiorca w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary nie osiągnął obrotu przychodu w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary lub osiągnął obrót w wysokości nieprzekraczającej równowartości 100.000 euro, Prezes Urzędu nakładając karę pieniężną na podstawie ust. 1 uwzględnia średni obrót osiągnięty przez przedsiębiorcę w trzech kolejnych latach obrotowych poprzedzających rok nałożenia kary. Prezes Urzędu może ustalić karę pieniężną w wysokości do dwustukrotnie jej przeciwnego wynagrodzenia.

6. W przypadku, gdy przedsiębiorca nie osiągnął obrotu w okresie trzyletnim, o którym mowa w ust. 5, lub gdy obrót przedsiębiorcy obliczony na podstawie tego przepisu nie przekracza równowartości 100.000 euro, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej równowartości 10.000 euro.

7. W przypadku, gdy przedsiębiorca nie dysponuje przed wydaniem decyzji danymi finansowymi niezbędnymi do ustalenia obrotu za rok obrotowy poprzedzający rok nałożenia kary, Prezes Urzędu nakładając karę pieniężną na podstawie ust. 1 uwzględnia:

- 1) obrót osiągnięty przez przedsiębiorcę w roku obrotowym poprzedzającym ten rok;
- 2) w przypadku, o którym mowa w ust. 5 – średni obrót osiągnięty przez przedsiębiorcę w trzech kolejnych latach obrotowych poprzedzających ten rok. Przepis ust. 6 stosuje się odpowiednio.

Art. 106a. 1. Prezes Urzędu może nałożyć na osobę zarządzającą, o której mowa w art. 6a, karę pieniężną w wysokości do 2.000.000 zł, jeżeli osoba ta umyślnie dopuściła do naruszenia przez przedsiębiorcę zakazów określonych w art. 6 ust. 1 pkt 1-6 ustawy lub w art. 101 ust. 1 lit. a-e TFUE.

2. Nałożenie na osobę zarządzającą kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, może nastąpić wyłącznie w decyzji, nakładającej na przedsiębiorcę karę pieniężną, o której mowa w art. 106 ust. 1 pkt. 1 lub 2.

3. Kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, nie nakłada się, jeżeli na osobę zarządzającą będącą przedsiębiorcą została nałożona kara pieniężna na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 1 lub 2 za to samo naruszenie zakazów określonych w art. 6 ust. 1 pkt 1-6 ustawy lub w art. 101 ust. 1 lit. a-e TFUE.

Art. 107. Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorców, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 10.000 euro za każdy dzień opóźnienia zwłoki w wykonaniu decyzji wydanych na podstawie art. 10, art. 12 ust. 1, art. 19 ust. 1, art. 20 ust. 1, art. 21 ust. 2 i 4, art. 26, **art. 27 ust. 2**, art. 28 ust. 1 oraz art. 89 ust. 1 i 3, postanowień wydanych na podstawie art. 105g ust. 1 lub wyroków sądowych w sprawach z zakresu praktyk ograniczających konkurencję, praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów oraz koncentracji; karę pieniężną nakłada się, licząc od daty wskazanej w decyzji.

Art. 108. 1. Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć na osobę pełniącą funkcję kierowniczą lub wchodzącą w skład organu zarządzającego przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości do pięćdziesięciokrotnie jej przeciwnego wynagrodzenia, jeżeli osoba ta umyślnie albo nieumyślnie:

- 1) nie wykonała decyzji, postanowień lub wyroków, o których mowa w art. 107;
- 2) nie zgłosiła zamiaru koncentracji, o którym mowa w art. 13.
- 3) ~~nie udzieliła informacji lub udzieliła nierzetelnych lub wprowadzających w błąd informacji danych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50.~~

2. Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć na osobę pełniącą funkcję kierowniczą lub wchodzącą w skład organu zarządzającego przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości, o której mowa w ust. 1, jeżeli osoba ta:

- 1) uniemożliwia lub utrudnia rozpoczęcie lub przeprowadzenie kontroli na podstawie art. 105a lub art. 105i;
- 2) uniemożliwia lub utrudnia rozpoczęcie lub przeprowadzenie przeszukania na podstawie art. 91 lub art. 105n.

3. ~~2~~ Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną w wysokości, o której mowa w ust. 1, na:

- 1) osobę upoważnioną przez kontrolowanego **lub przeszukiwanego**, o której mowa w art. 105a ust. 6, posiadacza lokalu mieszkalnego, pomieszczenia, nieruchomości lub środka transportu, o których mowa w art. 91 ust. 1 ~~oraz osoby, o których mowa w art. 105 ust. 7,~~ za:
 - a) ~~nieudzielenie informacji lub~~ udzielenie w toku kontroli **lub przeszukania** nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji danych przez Prezesa Urzędu,
 - b) **uniemożliwianie lub utrudnianie rozpoczęcia lub przeprowadzenia kontroli na podstawie art. 105a lub art. 105i**, w tym niewykonywanie obowiązków, o których mowa w art. 105d ust. 1 lub w art. 105e ust. 1 ~~brak współdziałania w toku kontroli prowadzonej w ramach postępowania na podstawie art. 105a,~~
 - c) **uniemożliwianie lub utrudnianie rozpoczęcia lub przeprowadzenia przeszukania na podstawie art. 91 lub art. 105n**, w tym niewykonywanie obowiązków, o których mowa w art. 105d ust. 1 lub w art. 105e ust. 1 ~~wiadków za nieuzasadnioną odmowę zeznań;~~
- 2) osobę, o której mowa w art. 105a ust. 7, będącą pracownikiem kontrolowanego, za **uniemożliwianie lub utrudnianie okazania dokumentów wymienionych w tym przepisie.**

4. W przypadku, gdy osoba upoważniona przez kontrolowanego lub przeszukiwanego, o której mowa w art. 105a ust. 6, lub osoba, o której mowa w art. 105a ust. 7, będąca pracownikiem kontrolowanego, pełni funkcję kierowniczą lub wchodzi w skład organu zarządzającego przedsiębiorcy, podstawę nałożenia kary pieniężnej przez Prezesa Urzędu stanowi ust. 3.

5. Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną w wysokości do 20.000 zł na każdego, kto skopiował dokumenty, o których mowa w art. 70 ust. 4, bez pisemnej zgody przedsiębiorcy lub osoby zarządzającej wymienionych w tym przepisie lub wykorzystał informacje uzyskane dzięki dostępowi do tych dokumentów w innym celu, niż na potrzeby prowadzonego postępowania lub postępowania przed sądem prowadzonego w wyniku wniesienia środka odwoławczego w tej sprawie, z wyjątkiem wykorzystania tych informacji na potrzeby postępowania karnego lub karno-skarbowego.

6. Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną w wysokości do 5.000 zł na:

- 1) świadka za nieuzasadnioną odmowę zeznań lub nieusprawiedliwione niestawiennictwo na wezwanie Prezesa Urzędu;
- 2) biegłego za nieuzasadnioną odmowę złożenia opinii, nieusprawiedliwione opóźnienie złożenia opinii lub za nieusprawiedliwione niestawiennictwo na wezwanie Prezesa Urzędu.

~~Art. 109. 1. Prezes Urzędu, z zastrzeżeniem ust. 4, odstępuje od nałożenia kary, o której mowa w art. 106 ust. 1 pkt 1 lub 2, na przedsiębiorcę biorącego udział w porozumieniu, o~~

którym mowa w art. 6 ust. 1 lub art. 81 Traktatu WE, jeżeli przedsiębiorca ten spełnia łącznie następujące warunki:

1) jako pierwszy z uczestników porozumienia:

a) dostarczy Prezesowi Urzędu, z własnej inicjatywy, dowód umożliwiający wydanie decyzji, o której mowa w art. 10 lub 11, wystarczający do wszczęcia postępowania antymonopolowego, lub

b) przedstawi Prezesowi Urzędu, z własnej inicjatywy, dowód umożliwiający wydanie decyzji, o której mowa w art. 10 lub 11

jeżeli Prezes Urzędu nie posiadał w tym czasie informacji i dowodów wystarczających do wszczęcia postępowania antymonopolowego lub wydania decyzji, o której mowa w art. 10 lub 11;

2) współpracuje z Prezesem Urzędu w toku postępowania w pełnym zakresie, dostarczając niezwłocznie wszelkich dowodów, którymi dysponuje, albo którymi może dysponować, i udzielając niezwłocznie wszelkich informacji związanych ze sprawą, z własnej inicjatywy lub na żądanie Prezesa Urzędu;

3) zaprzestał uczestnictwa w porozumieniu nie później niż w dniu poinformowania Prezesa Urzędu o istnieniu porozumienia lub przedstawienia dowodu, o którym mowa w pkt 1 lit. b);

4) nie był inicjatorem zawarcia porozumienia i nie nakłaniał innych przedsiębiorców do uczestnictwa w porozumieniu.

2. Jeżeli przedsiębiorca uczestniczący w porozumieniu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 lub art. 81 Traktatu WE, nie spełnia warunków, o których mowa w ust. 1, Prezes Urzędu obniża karę, o której mowa w art. 106 ust. 1 pkt 1 lub 2, nakładaną na tego przedsiębiorcę, jeżeli spełnia on łącznie następujące warunki:

1) przedstawi Prezesowi Urzędu, z własnej inicjatywy, dowód, który w istotny sposób przyczyni się do wydania decyzji, o której mowa w art. 10 lub 11;

2) zaprzestał uczestnictwa w porozumieniu nie później niż w momencie przedstawienia dowodu, o którym mowa w pkt 1.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, Prezes Urzędu, z zastrzeżeniem art. 110, nakłada karę:

1) w wysokości nie większej niż 5 % przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary na przedsiębiorcę, który jako pierwszy spełnił warunki, o których mowa w ust. 2;

2) w wysokości nie większej niż 7 % przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary na przedsiębiorcę, który jako drugi spełnił warunki, o których mowa w ust. 2;

3) w wysokości nie większej niż 8 % przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary na pozostałych przedsiębiorców, którzy spełnili

~~— mając na uwadze konieczność zapewnienia możliwości dokonania rzetelnej oceny spełnienia przez przedsiębiorców warunków, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz właściwego zakwalifikowania wniosków.~~

~~**Art. 110.** 1. W przypadku gdy przedsiębiorca powstał w wyniku połączenia lub przekształcenia innych przedsiębiorców, obliczając wysokość jego przychodu, o którym mowa w art. 109 ust. 3, uwzględnia się przychód osiągnięty przez tych przedsiębiorców w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary.~~

~~2. W przypadku gdy przedsiębiorca nie osiągnął przychodu w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, Prezes Urzędu nakłada karę w wysokości do:~~

- ~~1) pięćdziesiąt razy do wysokości wynagrodzenia – na przedsiębiorcę, który jako pierwszy spełnił warunki, o których mowa w art. 109 ust. 2;~~
- ~~2) siedemdziesiąt razy do wysokości wynagrodzenia – na przedsiębiorcę, który jako drugi spełnił warunki, o których mowa w art. 109 ust. 2;~~
- ~~3) osiemdziesiąt razy do wysokości wynagrodzenia – na pozostałych przedsiębiorców, którzy spełnili warunki, o których mowa w art. 109 ust. 2.~~

Art. 111. 1. Prezes Urzędu ustalając wysokość nakładanej kary pieniężnej uwzględnia ~~Przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, o których mowa w art. 106-108, należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy oraz a także uprzednie naruszenie przepisów ustawy, a także, w przypadku kary pieniężnej, o której mowa w:~~

- 1) art. 106 ust. 1 i w art. 108 ust. 1 pkt 2 - okres, stopień oraz skutki rynkowe naruszenia przepisów ustawy, przy czym stopień naruszenia Prezes Urzędu ocenia biorąc pod uwagę okoliczności dotyczące natury naruszenia, działalności przedsiębiorcy, która stanowiła przedmiot naruszenia oraz – w przypadku, o którym mowa w art. 106 ust. 1 pkt 1-3 i w art. 108 ust. 1 pkt 2 - specyfiki rynku, na którym doszło do naruszenia;
- 2) art. 106a – stopień wpływu zachowania osoby zarządzającej na naruszenie, którego dokonał przedsiębiorca, przychody uzyskane przez osobę zarządzającą u danego przedsiębiorcy, z uwzględnieniem okresu trwania naruszenia oraz okres i skutki rynkowe naruszenia;
- 3) art. 106 ust. 2 oraz w art. 108 ust. 2 i 3 - wpływ naruszenia na przebieg i termin zakończenia postępowania;
- 4) art. 107 oraz w art. 108 ust. 1 pkt 1 - skutki rynkowe niewykonania decyzji, postanowień lub wyroków, o których mowa w art. 107.

2. Ustalając wysokość kar pieniężnych zgodnie z ust. 1 Prezes Urzędu bierze pod uwagę okoliczności łagodzące lub obciążające, które wystąpiły w sprawie.

3. Okolicznościami łagodzącymi, o których mowa w ust. 2, są w szczególności:

- 1) w przypadku naruszenia zakazu praktyk ograniczających konkurencję:
 - a) dobrowolne usunięcie skutków naruszenia,
 - b) zaniechanie stosowania zakazanej praktyki przed wszczęciem postępowania lub niezwłocznie po jego wszczęciu,
 - c) podjęcie z własnej inicjatywy działań w celu zaprzestania naruszenia lub usunięcia jego skutków,
 - d) współpraca z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania,
 - e) bierna rola przedsiębiorcy w naruszeniu zakazu porozumień ograniczających konkurencję, w tym unikanie przez niego wprowadzenia w życie postanowień porozumienia ograniczającego konkurencję,

- f) działanie pod przymusem - w przypadku naruszenia zakazu porozumień ograniczających konkurencję;
 - 2) w przypadku naruszenia zakazu praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów – okoliczności, o których mowa w pkt 1 lit. a-d;
 - 3) w przypadku dopuszczenia przez osobę zarządzającą do naruszenia przez przedsiębiorcę zakazów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-6 ustawy lub w art. 101 ust. 1 lit. a-e TFUE:
 - a) działanie pod przymusem,
 - b) przyczynienie się do dobrowolnego usunięcia przez przedsiębiorcę skutków naruszenia,
 - c) przyczynienie się do zaniechania przez przedsiębiorcę z własnej inicjatywy stosowania niedozwolonej praktyki przed wszczęciem postępowania lub niezwłocznie po jego wszczęciu,
 - d) okoliczności, o których mowa w pkt 1 lit. c i d;
 - 4) w przypadku niezgłoszenia zamiaru koncentracji, o którym mowa w art. 13 - poinformowanie Prezesa Urzędu o dokonaniu koncentracji oraz okoliczności, o których mowa w pkt 1 lit. d.
4. Okolicznościami obciążającymi, o których mowa w ust. 2, są:
- 1) w przypadku naruszenia zakazu praktyk ograniczających konkurencję:
 - a) rola lidera lub inicjatora porozumienia ograniczającego konkurencję lub nakłanianie innych przedsiębiorców do uczestnictwa w porozumieniu - w przypadku naruszenia zakazu porozumień ograniczających konkurencję,
 - b) przymuszanie, wywieranie presji lub stosowanie środków odwetowych w stosunku do innych przedsiębiorców lub osób w celu wprowadzenia w życie lub kontynuowania naruszenia,
 - c) dokonanie uprzednio podobnego naruszenia,
 - d) umyślność naruszenia;
 - 2) w przypadku naruszenia zakazu praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów:
 - a) znaczny zasięg terytorialny naruszenia lub jego skutków,
 - b) znaczne korzyści uzyskane przez przedsiębiorcę w związku z dokonaniem naruszeniem,
 - c) okoliczności, o których mowa w pkt 1 lit. c i d;
 - 3) w przypadku dopuszczenia przez osobę zarządzającą do naruszenia przez przedsiębiorcę zakazów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-6 ustawy lub w art. 101 ust. 1 lit. a-e TFUE:
 - a) rola organizatora, inicjatora porozumienia ograniczającego konkurencję lub nakłanianie innych przedsiębiorców lub osób do uczestnictwa w porozumieniu,
 - b) znaczne korzyści uzyskane przez osobę zarządzającą w związku z dokonaniem naruszeniem,
 - c) okoliczności, o których mowa w pkt 1 lit. b i c;
 - 4) w przypadku niezgłoszenia zamiaru koncentracji, o którym mowa w art. 13 - okoliczności, o których mowa w pkt 1 lit. c i d.

~~Art. 112. 1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 106-108, są płatne z dochodu po opodatkowaniu lub innej formy nadwyżki dochodów nad wydatkami zmniejszonej o podatki.~~

~~2. Rodzki finansowe pochodzące z kar pieniężnych, o których mowa w art. 106-108, stanowi dochód budżetu państwa.~~

~~3. Karę pieniężną uiszcza się w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa Urzędu.~~

4. W razie upływu terminu, o którym mowa w ust. 3, kara pieniężna podlega cięgnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

5. W przypadku nieterminowego uiszczenia kary pieniężnej odsetek nie pobiera się.

6. W przypadku uchylecia bądź zmiany prawomocnej decyzji, których następstwem jest uchylenie kary pieniężnej bądź obniżenie jej wysokości, uiszczona kara podlega zwrotowi w części albo w całości w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania do zwrotu tej kary wraz z odpisem orzeczenia sądu i, w uzasadnionym przypadku, stwierdzeniem jego prawomocności. Przy zwrocie kary odsetek nie nalicza się.

Art. 113. 1. Prezes Urzędu może na wniosek przedsięwzięcia, osoby zarządzającej lub innych osób, o których mowa w art. 108, w drodze postanowienia, na które nie przysługuje zażalenie, odroczyć uiszczenie kary pieniężnej albo rozłożyć ją na raty ze względu na ważny interes wnioskodawcy.

2. Do wniosku dołącza się uzasadnienie wskazujące ważny interes wnioskodawcy.

3. W przypadku odroczenia uiszczenia kary pieniężnej albo rozłożenia jej na raty, Prezes Urzędu nalicza od nieuiszczonej kwoty odsetki w stosunku rocznym, których wysokość wynosi 50 % stawki odsetek za zwłokę, ogłaszanej na podstawie art. 56 § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.), od dnia następującego po dniu złożenia wniosku.

4. W przypadku rozłożenia na raty kary pieniężnej, odsetki, o których mowa w ust. 3, są naliczane odrębnie od każdej raty.

5. Odsetki są naliczane za okres do dnia upływu odroczonego terminu płatności kary pieniężnej albo terminu zapłaty poszczególnych rat.

6. 2. Prezes Urzędu może uchylić, w drodze postanowienia, na które nie przysługuje zażalenie, odroczenie uiszczenia kary pieniężnej albo rozłożenie jej na raty, jeżeli ujawniły się nowe lub **uprzednio** ~~poprzednio~~ nieznane okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia lub jeżeli rata nie została uiszczona w terminie.

7. Rozstrzygnięcie Prezesa Urzędu w przedmiocie odroczenia uiszczenia kary pieniężnej albo rozłożenia jej na raty następuje w drodze postanowienia, na które nie przysługuje zażalenie.

Rozdział 2

Odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej lub jej obniżenie w sprawach porozumień ograniczających konkurencję

Art. 113a. 1 Przedsiębiorca, który zawarł porozumienie, o którym mowa w art. 6 ust. 1 ustawy lub w **art. 101** TFUE, może złożyć do Prezesa Urzędu wniosek o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej lub jej obniżenie, zwany dalej „wnioskiem”.

2. Wniosek powinien zawierać opis porozumienia wskazujący w szczególności:

- 1) przedsiębiorców, którzy zawarli porozumienie;**
- 2) produkty lub usługi, których dotyczy porozumienie;**
- 3) terytorium objęte porozumieniem;**
- 4) cel porozumienia;**
- 5) okoliczności zawarcia porozumienia;**
- 6) okoliczności i sposób funkcjonowania porozumienia;**
- 7) czas trwania porozumienia;**
- 8) rolę poszczególnych przedsiębiorców uczestniczących w porozumieniu;**
- 9) imiona, nazwiska i stanowiska służbowe osób pełniących w porozumieniu znaczącą rolę wraz z jej opisem;**

10) czy wniosek został złożony również do organów ochrony konkurencji państw członkowskich Unii Europejskiej lub do Komisji Europejskiej.

3. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany nie ujawniać zamiaru złożenia wniosku.

4. Prezes Urzędu potwierdza datę i godzinę złożenia wniosku.

5. Wnioskodawca jest obowiązany współpracować z Prezesem Urzędu w pełnym zakresie od złożenia wniosku, w szczególności:

- 1) z własnej inicjatywy i na żądanie Prezesa Urzędu dostarczać niezwłocznie wszelkie dowody lub informacje dotyczące porozumienia, którymi dysponuje albo którymi może dysponować, mające istotne znaczenie dla sprawy;
- 2) nie utrudniać złożenia wyjaśnień przez osoby zatrudnione przez przedsiębiorcę oraz osoby pełniące funkcję kierowniczą lub wchodzące w skład organu zarządzającego przedsiębiorcy;
- 3) nie niszczyć, nie fałszować, nie zatajać dowodów lub informacji związanych ze sprawą;
- 4) nie ujawniać faktu złożenia wniosku bez zgody Prezesa Urzędu.

6. Wnioskodawca, który nie zaprzestał uczestnictwa w porozumieniu przed złożeniem wniosku, jest obowiązany zaprzestać tego uczestnictwa niezwłocznie po złożeniu wniosku.

Art. 113b. Prezes Urzędu odstępuje od nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 106 ust. 1 pkt 1 lub 2, na przedsiębiorcę, który zawarł porozumienie, o którym mowa w art. 6 ust. 1 lub w art. 101 TFUE w przypadku, gdy przedsiębiorca ten łącznie:

- 1) jako pierwszy z uczestników porozumienia złożył wniosek zgodny z wymogami, określonymi w art. 113a ust. 2 oraz spełnił warunki określone w art. 113a ust. 3, 5 i 6;
- 2) przedstawił:
 - a) dowód wystarczający do wszczęcia postępowania antymonopolowego lub informacje umożliwiające Prezesowi Urzędu uzyskanie takiego dowodu, albo
 - b) jeżeli wniosek został złożony po wszczęciu postępowania antymonopolowego – dowód, który w istotny sposób przyczyni się do wydania decyzji, o której mowa w art. 10, lub na żądanie Prezesa Urzędu przedstawił informacje umożliwiające uzyskanie takiego dowodu

– o ile Prezes Urzędu nie posiadał w tym czasie tych informacji lub dowodów;

- 3) nie nakłaniał innych przedsiębiorców do uczestnictwa w porozumieniu.

Art. 113c. 1. W przypadku, gdy przedsiębiorca, który zawarł porozumienie, o którym mowa w art. 6 ust. 1 lub w art. 101 TFUE, nie spełnia łącznie warunków, o których mowa w art. 113b, Prezes Urzędu obniża karę pieniężną nakładaną na tego przedsiębiorcę, jeżeli przedsiębiorca ten łącznie:

- 1) złożył wniosek zgodny z wymogami określonymi w art. 113a ust. 2;
- 2) spełnił warunki określone w art. 113a ust. 3, 5 i 6;
- 3) przedstawił dowód mający istotne znaczenie dla rozpatrywanej sprawy, którego Prezes Urzędu nie posiadał.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Prezes Urzędu nakłada karę pieniężną obniżoną o:

- 1) 30-50% w stosunku do wysokości kary, jaka zostałaby nałożona na przedsiębiorcę, gdyby nie złożył wniosku - na przedsiębiorcę, który jako pierwszy spełnił warunki, o których mowa w ust. 1;**
- 2) 20-30% w stosunku do wysokości kary, jaka zostałaby nałożona na przedsiębiorcę, gdyby nie złożył wniosku - na przedsiębiorcę, który jako drugi spełnił warunki, o których mowa w ust. 1;**
- 3) maksymalnie 20% w stosunku do wysokości kary, jaka zostałaby nałożona na przedsiębiorcę, gdyby nie złożył wniosku - na pozostałych przedsiębiorców, którzy spełnili warunki, o których mowa w ust. 1.**

Art. 113d. 1. W przypadku, gdy przedsiębiorca, o którym mowa w art. 113c ust. 1, przed wydaniem decyzji w sprawie, w której złożył wniosek, jako pierwszy z uczestników innego porozumienia, w sprawie którego nie zostało wszczęte postępowanie antymonopolowe lub wyjaśniające, złożył również wniosek dotyczący tego innego porozumienia i przedstawił Prezesowi Urzędu dowód lub informacje, o których mowa w art. 113b pkt 2 lit. a, Prezes Urzędu w sprawie, w której został złożony:

- 1) pierwszy wniosek - obniża wysokość kary pieniężnej nakładanej na tego przedsiębiorcę, o której mowa w art. 113c ust. 2, o 30%;**
- 2) wniosek dotyczący innego porozumienia - odstępuje od nałożenia na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej, o której mowa w art. 106 ust. 1 pkt 1 lub 2, jeżeli spełnił on łącznie warunki, o których mowa w art. 113b.**

2. W przypadku złożenia wniosku, o którym mowa w art. 113e, dotyczącego innego porozumienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, Prezes Urzędu obniża wysokość kary pieniężnej nakładanej na przedsiębiorcę w sprawie, w której został złożony pierwszy wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jeżeli brakujące informacje lub dowody zostały uzupełnione w terminie, o którym mowa w art. 113e ust. 2.

Art. 113e.1. W przypadku, gdy przedsiębiorca nie dysponuje informacjami w zakresie określonym w art. 113a ust. 2 lub dowodami lub informacjami, o których mowa w art. 113b pkt 2 lub w art. 113c ust. 1 pkt 3, może złożyć do Prezesa Urzędu wniosek w formie skróconej zawierający opis porozumienia, który wskazuje co najmniej informacje, o których mowa w art. 113a ust. 2 pkt 1-4, 7 i 9.

2. Prezes Urzędu niezwłocznie po złożeniu wniosku przez przedsiębiorcę określa zakres informacji lub dowodów, jakie należy przedstawić oraz termin ich przedstawiania.

3. W przypadku przedstawienia informacji lub dowodów w terminie, o którym mowa w ust. 2, wniosek uznaje się za złożony w dacie złożenia wniosku w formie skróconej.

4. Nieprzedstawienie informacji i dowodów w wyznaczonym terminie powoduje nieuwzględnienie wniosku.

Art. 113f. 1. W przypadku złożenia przez przedsiębiorcę do Komisji Europejskiej wniosku o zwolnienie z grzywien, o których mowa w art. 23 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1/2003/WE, za udział w zakazanym porozumieniu obejmującym terytorium więcej niż trzech państw członkowskich Unii Europejskiej, przedsiębiorca może również złożyć do Prezesa Urzędu wniosek w formie uproszczonej.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera wskazanie:

- 1) przedsiębiorców, którzy zawarli porozumienie;**

- 2) produktów lub usług, których dotyczy porozumienie;
- 3) terytorium objętego porozumieniem;
- 4) celu porozumienia;
- 5) czasu trwania porozumienia;
- 6) państw członkowskich Unii Europejskiej, w których znajdują się dowody na istnienie porozumienia.

3. Wniosek w formie uproszczonej zawiera również informację o wnioskach złożonych, lub które przedsiębiorca zamierza złożyć w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej lub do Komisji Europejskiej.

4. W przypadku wszczęcia postępowania dotyczącego porozumienia, o którym mowa we wniosku w formie uproszczonej, Prezes Urzędu wzywa przedsiębiorcę do przedstawienia w wyznaczonym terminie informacji, o których mowa w art. 113a ust. 2, oraz dowodów lub informacji, o których mowa w art. 113b pkt 2 lub w art. 113c ust. 1 pkt 3.

5. W przypadku przedstawienia informacji i dowodów w terminie, o którym mowa w ust. 4, wniosek uznaje się za złożony w dacie złożenia wniosku w formie uproszczonej.

Art. 113g. W przypadku nieuwzględnienia wniosku przez Prezesa Urzędu albo jego wycofania przez przedsiębiorcę wniosek zwraca się przedsiębiorcy w terminie 7 dni.

Art. 113h. Przepisy art. 113a-e i art. 113g stosuje się odpowiednio do osób zarządzających, o których mowa w art. 6a, z uwzględnieniem art. 113i oraz art. 113j.

Art. 113i. Osoba zarządzająca przedstawia we wniosku informacje w nim wymagane w zakresie, w jakim dysponuje nimi ze względu na pełnioną u przedsiębiorcy funkcję i swoją rolę w porozumieniu.

Art. 113j.1. Wniosek przedsiębiorcy zgodny z wymogami określonymi w art. 113a ust. 2, wraz z którym przedstawiono dowody lub informacje, o których mowa w art. 113b pkt 2 lub w art. 113c ust. 1 pkt 3, obejmuje również osoby zarządzające tego przedsiębiorcy, o których mowa w art. 6a.

2. Jeżeli osoba zarządzająca współpracuje z Prezesem Urzędu od powzięcia wiadomości o złożeniu wniosku w sposób określony w art. 113a ust. 5, Prezes Urzędu obniża karę pieniężną nakładaną na tę osobę na tych samych zasadach, na jakich kara zostaje obniżona w stosunku do przedsiębiorcy.

3. Prezes Urzędu odstępuje od nałożenia kary pieniężnej albo obniża karę pieniężną nakładaną na osobę zarządzającą spełniającą warunki, o których mowa w ust. 2, pomimo nieodstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na przedsiębiorcę, który złożył wniosek albo nieobniżenia kary pieniężnej nakładanej na tego przedsiębiorcę z powodu niespełnienia przez niego warunków określonych w art. 113a ust. 3, 5 i 6 lub w art. 113b pkt 3.

Art. 113k. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb postępowania z wnioskiem złożonym przez przedsiębiorcę lub osobę zarządzającą mając na uwadze kategorię podmiotu składającego wniosek i konieczność zapewnienia rzetelnej oceny spełnienia warunków, o których mowa w art. 113b i w art. 113c ust. 1, oraz właściwego zakwalifikowania wniosku.

DZIAŁ VIII

Przepis karny

Art. 114. 1. Kto, wbrew przepisowi art. 42 ust. 4, narusza obowiązek udzielenia rzecznikowi konsumentów wyjaśnień i informacji będących przedmiotem wystąpienia rzecznika lub obowiązek ustosunkowania się do uwag i opinii rzecznika, podlega karze grzywny, nie mniejszej niż 2.000 zł.

2. Orzekanie w sprawach o czyny określone w ust. 1 następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. - Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia.

DZIAŁ IX

Przepisy zmieniające, przejściowe i końcowe

Art. 115. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.) w art. 479²⁸ w § 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

"2) za ale na postanowienia wydawane przez Prezesa Urzędu w postępowaniach prowadzonych na podstawie przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów lub przepisów odrębnych,".

Art. 116. W ustawie z dnia 29 lipca 1992 r. o grupach i zakładach wzajemnych (Dz. U. z 2004 r. Nr 4, poz. 27 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 132, poz. 1111 i Nr 178, poz. 1479) w art. 4 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

"3. Do prowadzenia działalności, o której mowa w ust. 1, nie mają zastosowania przepisy o ochronie konkurencji i konsumentów w zakresie ochrony konkurencji.".

Art. 117. W ustawie z dnia 30 kwietnia 1993 r. o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji (Dz. U. Nr 44, poz. 202, z późn. zm.) uchyla się rozdział 5.

Art. 118. W ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2001 r. Nr 17, poz. 209, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 20a otrzymuje brzmienie:

"Art. 20a. Z zastrzeżeniem art. 20b, wniosek o wpis sąd rejestrowy rozpoznaje nie później niż w terminie 14 dni od daty jego złożenia. Jeżeli rozpoznanie wniosku wymaga wezwania do usunięcia przeszkody do dokonania wpisu, wniosek powinien być rozpoznany w ciągu 7 dni od usunięcia przeszkody przez wnioskodawcę, co nie uchybia terminom określonym w przepisach o pilnych."⁴⁵

Art. 119. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. o niektórych umowach kompensacyjnych zawieranych w związku z umowami dostaw na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa (Dz. U. Nr 80, poz. 903, z późn. zm.) art. 25 otrzymuje brzmienie:

"Art. 25. Do umów offsetowych zawieranych w związku z umowami dostawy na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa nie stosuje się przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów."

Art. 120. W ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. o zbieraniu i wykorzystywaniu danych rachunkowych z gospodarstw rolnych (Dz. U. z 2001 r. Nr 3, poz. 20 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959) w art. 5 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

"4. Do umów dotyczących zadań określonych w przepisach rozporządzenia nr 79/65/EWG z dnia 15 czerwca 1965 r. ustanawiającego się zbierania danych rachunkowych o dochodach z działalności gospodarczej gospodarstw rolnych w Europejskiej Wspólnocie Gospodarczej (Dz. Urz. EWG P 109 z 23.06.1965) nie stosuje się przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów oraz przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2006 r. Nr 164, poz. 1163, Nr 170, poz. 1217 i Nr 227, poz. 1658)."

Art. 121. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali (Dz. U. Nr 111, poz. 1196, z późn. zm.) w art. 22 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

"3. Zamiar podjęcia, o którym mowa w ust. 1, nie podlega zgłoszeniu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w rozumieniu przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów."

Art. 122. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. - Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2004 r. Nr 53, poz. 533, z późn. zm.) w art. 99 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

"2) prowadzi na terenie województwa więcej niż 1 % aptek ogólnodostępnych albo podmioty przez niego kontrolowane w sposób bezpośredni lub pośredni, w szczególności ci podmioty zależne w rozumieniu przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów, prowadzą również więcej niż 1 % aptek na terenie województwa;"

Art. 123. W ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. - Prawo lotnicze (Dz. U. z 2006 r. Nr 100, poz. 696, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 198 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

"6. W przypadkach wskazujących na naruszenie przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu może skierować sprawę do organu właściwego do spraw ochrony konkurencji i konsumentów, a jeżeli podjął decyzję o wycofaniu taryfy lub o wstrzymaniu stosowania taryfy, decyzja Prezesa Urzędu pozostaje w mocy do czasu rozstrzygnięcia sprawy przez ten organ.";

2) w art. 203 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Do przewozu lotniczego stosuje się przepisy o ochronie konkurencji i konsumentów, z wyjątkiem spraw uregulowanych inaczej w ustawie oraz w umowach międzynarodowych.";

3) w art. 205a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

"3. Przepisy ust. 1 i 2 nie naruszają zadań i kompetencji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, o których mowa w przepisach o ochronie konkurencji i konsumentów."

Art. 124. W ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. Nr 144, poz. 1204 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808) w art. 14 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

"4. Przepisów ust. 1-3 nie stosuje się, jeżeli usługodawca przejął kontrolę nad usługobiorcą w rozumieniu przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów."

Art. 125. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm.) w art. 19 w ust. 2 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

"9) Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Art. 131. 1. Do post powa wszcz tych na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów i niezako czonych do dnia wej cia w ycie niniejszej ustawy stosuje si przepisy dotychczasowe.

2. Post powania antymonopolowe w sprawach koncentracji, wszcz te na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, umarza si w przypadku, gdy zamiar koncentracji nie podlega obowi zkowi zgłoszenia na podstawie przepisów niniejszej ustawy.

3. Wnioski o wszcz cie post powa w sprawach praktyk ograniczaj cych konkurencj oraz w sprawach praktyk naruszaj cych zbiorowe interesy konsumentów, zło one na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, na podstawie których nie zostało wszcz te post powanie antymonopolowe w sprawach praktyk ograniczaj cych konkurencj lub post powanie w sprawach praktyk naruszaj cych zbiorowe interesy konsumentów, traktuje si jako zawiadomienia dotycz ce podejrzenia stosowania tych praktyk, w rozumieniu przepisów niniejszej ustawy.

Art. 132. Do czasu powołania Prezesa Urz du w trybie okre lonym w art. 29 funkcj t pełni Prezes Urz du powołany w trybie przepisów dotychczasowych.

Art. 133. Członkowie Krajowej Rady Rzeczników Konsumenckich utworzonej na podstawie przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów zachowuj członkostwo w Radzie po dniu wej cia w ycie niniejszej ustawy, na zasadach w niej okre lonych.

Art. 134. 1. Rzecznicy konsumentów powołani na podstawie przepisów dotychczasowych pełni funkcje do czasu ich odwołania w trybie art. 40 niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowe warunki pracy i płacy rzecznika konsumentów zachowuj moc do czasu okre lenia przez starost nowych warunków pracy i płacy rzecznika konsumentów.

Art. 135. 1. Z dniem wej cia w ycie ustawy Urz d wst puje we wszystkie prawa i obowi zki Urz du Ochrony Konkurencji i Konsumentów utworzonego na podstawie dotychczasowych przepisów.

2. Z dniem wej cia w ycie ustawy mienie Urz du Ochrony Konkurencji i Konsumentów utworzonego na podstawie dotychczasowych przepisów staje si , z mocy prawa, mieniem Urz du.

3. Przej cie praw i mienia Urz du Ochrony Konkurencji i Konsumentów utworzonego na podstawie dotychczasowych przepisów na Urz d nast puje nieodpłatnie oraz jest wolne od podatków i opłat.

4. Z dniem wej cia w ycie ustawy pracownicy Urz du Ochrony Konkurencji i Konsumentów utworzonego na podstawie dotychczasowych przepisów staj si , z mocy prawa, pracownikami Urz du.

Art. 136. 1. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 16, art. 28 ust. 3, art. 57 ust. 6, art. 77 ust. 6, art. 94 ust. 5, art. 103a ust. 5 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów zachowuj moc do czasu wej cia w ycie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 17, art. 33 ust. 3, art. 63 ust. 5, art. 94 ust. 6, art. 109 ust. 5 niniejszej ustawy, nie dłu ej jednak ni przez okres 12 miesi cy od dnia jej wej cia w ycie, z zastrze eniem ust. 2.

2. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 7 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów zachowuj moc do czasu ich wyga ni cia.

Art. 137. Traci moc ustawa z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2080 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1834).

Art. 138. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

zawarte w ustawie z dnia 10 czerwca 2014 r. o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz ustawy – Kodeks postępowania cywilnego

Art. 3. Do spraw, w których postępowanie wszczęto przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, o ile przepisy art. 4, art. 7, art. 10 i art. 11 nie stanowią inaczej.

Art. 4. Postępowania antymonopolowe w sprawach koncentracji niezakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy umarza się, jeżeli na podstawie ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zamiar koncentracji nie podlega zgłoszeniu.

Art. 5. Do praktyk ograniczających konkurencję zaniechanych przed dniem wejścia w życie przepisów ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się przepisy art. 93 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 6. Osoba zarządzająca ponosi odpowiedzialność na podstawie art. 6a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, za działania i zaniechania mające miejsce od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 7. 1. Do wniosków o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej lub jej obniżenie złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 109 i art. 110 ustawy zmienianej w art. 1.

2. W przypadku wszczęcia przez Prezesa Urzędu od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy postępowania w sprawie, w której został złożony wniosek, o którym mowa w ust. 1, dotyczący porozumień, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, lub w art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej – przepisy art. 113d ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku porozumień niezaniechanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w sprawie których wszczęto postępowanie, o którym mowa ust. 2, wniosek określony w ust. 1 obejmuje również osoby zarządzające, o których mowa w art. 6a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przedsiębiorcy, który złożył wniosek, jeżeli przedsiębiorca ten spełnia warunki określone w art. 109 ust. 1 lub 2 ustawy zmienianej w art. 1.

4. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 3, osoba zarządzająca współpracuje z Prezesem Urzędu w pełnym zakresie od powzięcia wiadomości o złożeniu wniosku, w szczególności:

1) z własnej inicjatywy i na żądanie Prezesa Urzędu dostarcza niezwłocznie wszelkie dowody lub informacje dotyczące zakazanego porozumienia, którymi dysponuje, albo którymi może dysponować, mające istotne znaczenie dla sprawy,

2) nie utrudnia złożenia wyjaśnień przez osoby zatrudnione przez przedsiębiorcę,

3) nie niszczy, nie fałszuje, nie zataja dowodów lub informacji związanych ze sprawą,

4) nie ujawnia faktu złożenia wniosku

- Prezes Urzędu obniża, zgodnie z art. 113c ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, karę pieniężną nakładaną na tę osobę, uwzględniając kolejność spełnienia przez przedsiębiorcę warunków określonych w art. 109 ustawy zmienianej w art. 1.

5. Prezes Urzędu odstępuje od nałożenia kary pieniężnej albo obniża karę pieniężną nakładaną na osobę zarządzającą spełniającą warunki, o których mowa w ust.

4, pomimo nieodstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na przedsiębiorcę, który złożył wniosek albo nieobniżenia kary pieniężnej nakładanej na tego przedsiębiorcę z powodu

PRZEPISY KODEKSU POSTĘPOWANIA CYWILNEGO

zmieniane ustawą z dnia 10 czerwca 2014 r. o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz ustawy – Kodeks postępowania cywilnego

robotcza wersja scalona obejmująca przepisy Kpc dotyczące postępowania z zakresu ochrony konkurencji, przygotowana przez UOKiK, uwzględniająca zmiany wprowadzane ustawą z dnia 10 czerwca 2014 r. o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz ustawy – Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. poz. ...) ; przepisy dodawane zostały naniesione pogrubioną czcionką, przepisy uchylone – przekreślone

Tytuł IIIc. Podmioty uprawnione do udziału w postępowaniu na podstawie odrębnych przepisów.

(dodany w części pierwszej w księdze pierwszej po tytule IIIb)

Art. 63⁵. §1. Jeżeli przepisy odrębne przyznają określonym podmiotom, które nie uczestniczą w sprawie, uprawnienie do przedstawiania sądowi istotnego dla sprawy poglądu, do podmiotów tych stosuje się odpowiednio art. 63. Jednak na wniosek podmiotu uprawnionego sąd może zezwolić, aby pogląd został przedstawiony także ustnie na rozprawie.

§ 2. Na wniosek podmiotu uprawnionego sąd udostępnia akta sprawy w zakresie niezbędnym do przedstawienia poglądu.

DZIAŁ IVa

Postępowanie w sprawach z zakresu ochrony konkurencji

Rozdział 1

Art. 479¹-479²⁷ (uchylony)

Rozdział 2

(uchylony).

Art. 479²⁸. § 1. Sąd Okręgowy w Warszawie - sąd ochrony konkurencji i konsumentów jest właściwy w sprawach:

1) odwołań od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego w przepisach niniejszego rozdziału "Prezesem Urzędu";

2) zażaleń na postanowienia wydawane przez Prezesa Urzędu w postępowaniach prowadzonych na podstawie przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów lub przepisów odrębnych;

2a) zażaleń na postanowienia wydawane przez Prezesa Urzędu w sprawie rozpatrzenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 84c ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2013 r. poz. 672, z późn. zm.);

3) zażaleń na postanowienia wydawane przez Prezesa Urzędu w postępowaniu zabezpieczającym prowadzonym na podstawie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów;

4) zażaleń na postanowienia wydawane w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym w celu wykonania obowiązków wynikających z decyzji i postanowień wydawanych przez Prezesa Urzędu,

5) zażaleń, o których mowa w art. 105m i w art. 105p ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331, z późn. zm.).

§ 2. Odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu wnosi się za jego pośrednictwem do sądu ochrony konkurencji i konsumentów w terminie **miesiąca dwutygodniowym** od dnia doręczenia decyzji.

§ 3. Odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu powinno czyni zadość wymaganiom przepisanych dla pisma procesowego oraz zawiera oznaczenie zaskarżonej decyzji, przytoczenie zarzutów, zwięzłe ich uzasadnienie, wskazanie dowodów, a także zawiera wnioski o uchylenie lub zmianę decyzji w całości lub w części.

Art. 479²⁹. § 1. Stroną postępowania przed sądem ochrony konkurencji i konsumentów jest Prezes Urzędu oraz podmiot będący stroną w postępowaniu przed Prezesem Urzędu, a także wnoszący zażalenie.

~~§ 2. (uchylony) W postępowaniu przed sądem ochrony konkurencji i konsumentów mogą brać udział jako uczestnicy podmioty dopuszczone do udziału w postępowaniu przed Prezesem Urzędu jako podmioty zainteresowane.~~

§ 3. Pełnomocnikiem Prezesa Urzędu może być pracownik Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Art. 479^{29a}. ~~(uchylony) § 1. Jeżeli przepisy odrębne przyznają określonym podmiotom, które nie uczestniczą w sprawie, uprawnienie do przedstawiania dowodów istotnych dla sprawy poglądu, do podmiotów tych stosuje się odpowiednio art. 63. Jednak na wniosek podmiotu uprawnionego sąd może zezwolić, aby pogląd został przedstawiony także ustnie na rozprawie.~~

~~§ 2. Na wniosek podmiotu uprawnionego sąd udostępnia akta sprawy w zakresie niezbędnym do przedstawienia poglądu.~~

Art. 479³⁰. W razie wniesienia odwołania od decyzji Prezesa Urzędu, sąd ochrony konkurencji i konsumentów może, na wniosek strony, która wniosła odwołanie, wstrzymać wykonanie decyzji do czasu rozstrzygnięcia sprawy. Postanowienie może być wydane na posiedzeniu niejawnym.

Art. 479³¹. (11) (utracił moc).

Art. 479^{31a}. § 1. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów oddala odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu, jeżeli nie ma podstaw do jego uwzględnienia.

§ 2. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów odrzuca odwołanie wniesione po upływie terminu do jego wniesienia, niedopuszczalne z innych przyczyn, a także wtedy, gdy nie uzupełniono w wyznaczonym terminie braków odwołania.

§ 3. W razie uwzględnienia odwołania, sąd ochrony konkurencji i konsumentów zaskarżoną decyzję albo uchyla, albo zmienia w całości lub w części i orzeka co do istoty sprawy. Jednocześnie nie sąd stwierdza, czy zaskarżona decyzja została wydana bez podstawy prawnej albo z rażącem naruszeniem prawa.

§ 4. W razie uwzględnienia odwołania od decyzji stwierdzającej naruszenie zakazów określonych w art. 6 ust. 1 pkt 1-6 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów lub w art. 101 ust. 1 lit. a-e Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, poprzez jej uchylenie w części dotyczącej przedsiębiorcy albo zmianę w taki sposób, że na przedsiębiorcę nie jest nakładana kara pieniężna, sąd ochrony konkurencji i konsumentów z urzędu uchyla tę decyzję również w części dotyczącej osoby zarządzającej, o której mowa w art. 6a tej ustawy, która dopuściła do naruszenia zakazów przez tego przedsiębiorcę.

§ 5. W postępowaniu apelacyjnym i kasacyjnym przepis § 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 479³². § 1. Zażalenie na postanowienie Prezesa Urzędu wnosi się do sądu ochrony konkurencji i konsumentów w terminie tygodnia od dnia doręczenia tego postanowienia.

§ 2. Przepisy art. 479²⁸ § 2 i § 3 oraz art. 479³⁰ i art. 479^{31a} stosuje się odpowiednio do zaale na postanowienia Prezesa Urz du.

Art. 479³³. § 1. W post powaniu przed s dem ochrony konkurencji i konsumentów chroni się tajemnic przedsi biorstwa oraz inne tajemnice podlegaj ce ochronie na podstawie odr bnych przepisów.

§ 2. S d ochrony konkurencji i konsumentów mo e, w drodze postanowienia, ujawni stronie post powania s dowego informacje chronione w post powaniu przed Prezesem Urz du jako tajemnica przedsi biorstwa drugiej strony tylko wtedy, gdy:

- 1) zmieniły się istotnie okoliczności b d ce podstaw wydania przez Prezesa Urz du postanowienia ograniczaj cego prawo wgl du do materiału dowodowego zał czonego przez strony do akt sprawy;
- 2) strona, której tajemnica przedsi biorstwa jest chroniona, wyraziła zgod .

§ 2a. Dokumenty, o których mowa w art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, mogą być kopiowane przez strony i innych uczestników postępowania jedynie, w przypadku gdy przedsiębiorca lub osoba zarządzająca, o których mowa w tym przepisie, wyrażą na to pisemną zgodę. Bez pisemnej zgody przedsiębiorcy lub osoby zarządzającej można sporządzać jedynie odręczne notatki z tych dokumentów, po uprzednim zobowiązaniu się, że informacje uzyskane w ten sposób będą wykorzystywane jedynie na potrzeby postępowania toczącego się w sprawie.

§ 2b. Kopie dokumentów, o których mowa w art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, sporządzone bez pisemnej zgody przedsiębiorcy lub osoby zarządzającej lub informacje uzyskane dzięki dostępowi do tych dokumentów nie mogą być wykorzystane jako dowód w postępowaniu prowadzonym przed sądem w innej sprawie.

§ 3. S d na wniosek strony lub z urz du mo e, w drodze postanowienia, w niezb dnym zakresie ograniczy pozostałym stronom prawo wgl du do materiału dowodowego zał czonego przez strony do akt sprawy w toku post powania s dowego, je eli udost pnienie tego materiału groziłoby ujawnieniem tajemnicy przedsi biorstwa lub innych tajemnic podlegaj cych ochronie na podstawie odr bnych przepisów.

§ 4. Ograniczenie prawa wgl du do materiału dowodowego, o którym mowa w § 3, nie dotyczy Prezesa Urz du.

§ 5. Na postanowienie, o którym mowa w § 2 i 3, nie przysługuje zaalenie.

§ 6. W przypadku wystąpienia przez inny sąd cywilny do sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w związku z prowadzonym postępowaniem, o udostępnienie dokumentów, o których mowa w art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, dokumenty te są udostępniane jedynie za pisemną zgodą przedsiębiorcy lub osoby zarządzającej, o których mowa w tym przepisie.

Art. 479³⁴. W post powaniu przed s dem ochrony konkurencji i konsumentów Prezes Urz du nie ma obowizku wnoszenia opłaty s dowej i zwrotu kosztów post powania.

Art. 479³⁵. § 1. (uchylony).

§ 2. Skarga kasacyjna od orzeczenia s du drugiej instancji przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskar enia.